

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY)'nın
kuruluşudur. ©

***

Cilt: 36 Sayı: 423 NİSAN 1995
(KDV DAHİL) 35.000 TL. YURTDIŞI: 10 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın: Halûk HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Taner GÜLER

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmazi
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE-TANRININ BİRLİĞİ VE İNSANLARIN BİRLİĞİ	2
● ÇOCUKLARDA DUYULAR DIŞI ALGILAMALAR	4
● KONFERANSLARIMIZ	8
● RUH VE KÂİNAT	9
● DÜZENSİZLİĞİN DÜZENİ: KAOS	12
● HOŞGÖRÜ VE SABIR	15
● İÇ ÖZGÜRLÜK	16
● NEDEN TEKRAR DOĞUYORUZ?	18
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	20
● PARAPSİKOLOJİNİN GELECEĞİ	21
● DOĞAÜSTÜ NİTELİKLİ TEZAHÜRLER	24
● KONSANTRASYON VE İÇE BAKIŞ	28
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	29
● DEĞİŞİM GÜNLERİ	30
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	31
● DOĞUBLOKUNDA '80 ÖNCESİ PSİŞİK ARAŞTIRMALAR	32
● KUZAY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	35
● İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	35
● RUHÇULUKTA MÜCADELE DÖNEMİ	36
● BİLİMSEL KIYAMET	39
● YENİ İNSAN	43
● BİLGİ YÜKLÜ SEVGI	46
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: YÜKSEK BENLİK	47
● KİTAPLAR ARASINDA: DÜNYANIN SONUYLA İLGİLİ KEHANETLER	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayımları Ltd. Şti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdariye Medresesi Sok. No:15 Çemberlitaş/İST. 518 23 74

Renk Ayırımı: Degradé, Teşvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 420.000 TL. (Öğrenciler: 330.000TL.), Yurt dışı: 120 DM.

Posta Çeki No: 655294 Ayda bir yayınlanır.

Sevgili Okuyucular

Ergün ARIKDAL

"Cesur Yeni Dünya'nın" kurulması hususunda bütün dünya insanların üzerlerine düşen vazifeyi yerine getirdiklerinden şüphe edilemez. Bilimsel ve teknolojik bir uygarlığın içinde yaşayarak Yeni bir Dünya'nın kurulması çok kolay olmayacak.

İsteklerinin sınırları belli olmayan insanların bu yapısal özelliklerini de-ğiştirebilmeleri için hayli sıkıntılı sınavlardan geçmeleri gerektiği de belli olmuyor mu? İhtiyaçları çok aşırı bir açgözlülük sarmalı içinde hayal gücünü aşan bir oranda büyüyebilir.

Her şeyin birtakım sınırlamalar içinde olduğunu görmezlikten gelerek her şeye lâyık olduğumuzu söyleyip duruyoruz. İsteklerimizi sınırlamak zorundayız. Ruhsallığın verebileceği sınır olmaksızın, sınırlar konusunda isteklerimizi sınırlandırma girişimleri büyük düş kırıklığına ve felâket boyutlarına yol açacaktır, açmaktadır.

Ruhsallık, ruhsal bilgi, ruhsal gelenek bize kendimizi sınırlamayı, ihtiyaçlarımızla isteklerimiz arasına mesafe koymayı öğretmiştir. Gene ruhsal gelenek, yüzyıllardır, bize tek bir boyutta kalmamamızı, ilginizi yalnızca ser-vet biriktirmeye ve yalnızca bugünkü maddesel yaşama bağlanmamamız gerektiğini öğretti.

İsteklerimiz ile ihtiyaçlarımız arasına mesafe koyma yeteneğimizi kaybedersek eğer, bir manevî felâket yaratırız. Manevî, kültürel ve ruhsal felâket **tüketici** insanı frenleyen hiçbir ahlâkî, bilgisel engelin kalmamasıdır.

Ruhsal miras ya da gelenekten tümüyle özgür olmak, insanın kendisini bir **boşluğa** yerleştirmesi ve böylelikle dağılıp gitmesi demektir.

Güçlü olmak isteğinin hiçbir ahlâkî engeli yoktur.

Ruhsallığı reddetmek, eksikliği, geriliği ve kötülüğü yok saymak anlamına gelmez mi? Sürekli olarak temellerini kundaklayan çağdaşlık, toplumun ayakta kalıp kalmayacağı sorusuna cevap verebiliyor mu? Zira sınırlandırılmayan gelişme patlamayla sonuçlanır.

Ruhçuluğun konusu varlığın anlamı, evrenin anlamı, evrendeki yerimiz, yaşamın hem sürmesiyle hem de son bulmasından sonrasıyla ilgilidir.

Sürekli değişim ve gelişim, geçmişle gelecek arasındaki gerginliği meydana getirir. Hayat, gerginlik ve acı çekmektir. İnsanlık bundan kurtulamaz.

Uyum ve ortak alan arayışları içindeki insanlık ihtiraslarını gemleyerek geleceği koruyabilir.

En büyük derdimiz, geleneklerimizin yitip gitmesi, ahlâkî bir kayıtsızlık, açgözlülük ve inançsızlıktır. Sanki kozmos ahlâklılığı korumaktan vazgeçip, kötülüğe prim verir gibidir.

Kutsalı yeniden hâkim kılmak,

Ahlâk değerlerini bilgiye ve vicdana,

Kişisel sorumlulukları da ruhsal bilgiye dayandırmak zorunludur.

Unutmayalım ki,

Ahlâkî anarşinin gölgesinde toplumsal kargaşa yatar. Bir toplum ahlâk kurallarına yalnızca sağduyu gereği riayet ediyorsa, o toplum son derece güçsüzdür; bilgiye-ilkeye dayanmadığı için en küçük bir bunalım hâlinde salanır, yıkılmaya mahkûm olur.

Selam ve Sevgiler

TANRI'NIN BİR'LİĞİ ve İNSANLARIN BİRLİĞİ

Ergün ARIKDAL

ISTER vahye dayalı olsun ister olmasın, ister Arî isterse Samî olsun, bütün dinlerin temel bir ilkesi vardır: Tanrı bir'dir ve Tanrı'ya eşkoşmayın. Bütün dinler insanlara kendi bilgilerini, kendi öğütlerini ve tecrübelerini vermeden önce bu iki cümleyi öğretmişlerdir. Bunu, vermek istedikleri bilgilerin içerisine, çeşitli sloganlarla ve örneklerle yerleştirmeye çalışmışlardır.

Ruh varlığı, evren içindeki birliğe ait olduğunu, hiçbir şeyle birleşmeden doğrudan merkeze ulaşması gerektiğini bilmelidir. Bu, kendini bilmenin ve putları kırmanın özüdür. Bütün göksel tebligatın özdeki birliği bu iki yasadır: Tanrı bir'dir ve Tanrı'ya eşkoşmayın.

Bu iki merkez yasanın her devirdeki uygulaması, anlaşılması ve yaşanması değişiktir. Yani zaman ve mekân izdüşümleri hep farklı olmuştur. Her açıdan insan varlığının gelişmesi doğrultusunda çok çeşitli bilgiler verilmiş bulunmaktadır.

Yaradan anlayışının bulunmadığı hiçbir yerde, hiçbir şeyin esaslı bir şekilde insanın gelişimine hizmet eder nitelik kazandığı asla görülmemiştir.

Tanrı'nın birliği ve teklifi temelde yöresel bir bilgi olmamıştır. Mısır'daki Toth'dan Eski Yunan'ın Fısağor'una, Roma'dan Afrika'nın içlerine kadar bu bilgi aktarılmıştır. Büyük inisiyeler diyebileceğimiz insanlar gerçi kendi yöre-

lerinde bu bilgileri ortaya atmıştır; fakat yaptıkları hizmetler hep küresel olmuştur. Yani belli bir mekânda bulunmalarına rağmen o hizmetleri dalga dalga yayılmış, insanları yenileştirmiştir.

Yenileştiricilik misyonu, asırlar süren eğitimler ve sınavlardan sonra, insanlığın yeni bilgisini ve anlayışını yeniden kurmak için daha kapsamlı bir duruma geçirilmiştir.

Eski inançlar ve dogmalar vazifelerini tamamladılar. Yeniden kuruculuk misyonu ile yükümlü Anadolu insanı, son hızla bu evrensel vazifesinin hazırlığı içinde. Varlığının derinliklerinde geliştirdiği birleştiricilik şuuru, inançtan değil, varlıktan doğan insanlık kardeşliğini bilgi ile öğretecek şekilde geliştirilmiş ve halen de gelişmektedir. Görünen önemli değildir.

Zanlarını ve varsayımlarını aşamamış sağduyu fukaraları, ışığı çoktan sönmüş kuru inançlar, gönlü ve vicdanı zayıf bilimciler, kendi sözlerinden başkasını duymayan tekrara düşmüş aydınlar, dünyanın her yerinde merkezden ne kadar uzakta olurlarsa kendilerini o kadar mutlu sanan insanlar her yanımda boy göstermektedir. Her şeye rağmen ne olursa iyi olmaktadır.

Fakat bu misyonun yerine gelmesi için öncelikle birleşmek, biraraya gelmek meselesi çok önemlidir. Ortak noktaların neler olduğunu ortaya çıkarmak zorundayız. Temel nokta ise Tanrı'nın birliği ve Tanrı'ya eşkoşmamaktır. Varlığı zorunlu olan Tanrı'yı bütün varlığı ile bilip sevmek, kendini tanımak ve her an ruhsal

dünyanın huzurunda olduğunu hissetmektir. Vicdan ve şuur uyanıklığının ardına düşüp, tekâmül yolcusu olarak hiç durmadan yüce iyilik için çaba harcamak ve insanlık adına insana hizmet etmektir. Biraraya gelmekten asıl maksat budur.

Denebilir ki, "Milyarlarca insanın her biri farklı yollardan ilerlerken bu nasıl olacaktır?" Doğrudur, tekâmül yolları birbirinden çok farklıdır, fakat bu farklılık farklı tekâmül düzeylerine ulaşılması anlamında değildir. Farklılıklar değişik seviyedeki varlıkların şuurlarından kaynaklanır. Bu varlıklar kendilerine göre bir yol çizmişler ya da birleşerek ortak bir yol çizmişlerdir. Âdeta merkezden yayılan 360 derecelik bir ışınım gibi her yönde, her derece içerisinde bir yol vardır. Bu ise çok normaldir ve büyük kudretin ne derecede sonsuz olduğunu gösterir.

Ortak hareket, ortak hizmet ve vazife dağıtımına mümkündür, hatta bir ihtiyaçtır. Şunu da vurgulamak gerekir: Farklı şuur seviyeleri birarada olabilir ama birleşemeyebilirler. Birlik ve beraberlik herkesin birbirinin içine girmesi, birbirinin aynısı olması değildir. Zaten farklı şuurları bir seviyede tutmak tekâmül düzeninde mümkün değildir.

Her varlık her an kendi varlığını geliştirme yolunda çaba gösteriyor. Bu yüzden hiçbir varlık bir diğerine benzemez. Bir söğüt ağacı bile başka bir söğüt ağacına benzemez. İnsanlar arasında ortak bir hizmet ve vazifeye beraberce katılmak mümkün olabilmektedir. Zaten benlik taşıyan insanlar bu imtihan dünyasında bir olamazlar. Sahip olduğumuz egolarımız aracılığıyla bu fizik dünyaya tutunuyoruz. Egomuzu kaldırdığımız, yani kendimizi yok ettiğimiz andan itibaren bu dünyada duramayız. Tıpkı yere ipe bağlı olan bir balonun ipini koparmak gibidir.

Bu yüzden bizim dünyasal tecrübelere girişebilmemiz için nefis çok önemli bir aracıdır. Maddeye eş ve yoldaş olabilmesi için ruh varlığının ağırlaşması gerekir. Nefis öldürülmesi, ortadan kaldırılması, sövüp sayılması gereken bir nesne değildir. Aksine ondan yararlanmanın yollarını bulmamız gerekir. Nefis bizi çok çeşitli tecrübelere iter.

Hayatta önümüze çıkan her şeyden kendimize uygun payları ve görgüleri elde etmemiz lâzım. "Ben onu istemem, benim inancım buna uygun değil." ifadeleri yanlıştır. O anda bizim ihtiyacımız olan şey karşımıza çıkmıştır. Bu yüzden gerekli olan tecrübelerden kaçınmamak gereklidir.

Dolayısıyla egoyu dışlamak yerine, onu yönlendirmek, yükseltmek ve terbiye etmek elimizdedir. Kendimizi tanımamızda, kendimizin farkına varmamızda bize ışık tutacak konu egonun durumudur. Eğer egomuzu iyi tanıyabilirsek, onun ne nitelikte bir varlık olduğunu kavrayabilirsek, kendimizi tanımamız konusunda o derece ilerlemiş oluruz.

Egonun çok çeşitli davranış biçimleri vardır. Çok çeşitli maskelere bürünebilir. Farklı kişilikler takınabilir. Hatta ego, tatmin olmadığı zaman, birtakım rahatsızlıklar tarzında kendi bedenine karşı bile ters tepkiler gösterebilir.

Bu yüzden imtihan dünyasında benlik taşıyan insanlar bir olamazlar. O benliklerin birer hâlinde kalmak suretiyle birtakım esaslı tecrübelerle sahip olması mümkündür. Örneğin, bir Birleşmiş Milletler; rejimi, dili, dini değişik, kendi toprağı ve bayrağı olan ulusların biraraya gelerek görüş bildirdikleri, karar aldıkları, yasalarla kendi kendilerini denetledikleri bir kurumdur. İşte bu tarzda bir birleşme mümkündür.

Yönünü ruhsal dünyaya çevirmiş olanların bir masa etrafında toplanıp, üzerinde durulması gereken konuları beraberce gözden geçirmeleri ve halka sunmaları yararlı bir hizmet olacaktır. Taşındığımız sorumluluğun nerelere kadar uzandığını bilmemiz gerekir. Ruhsal hareketin insanlık için ne denli zorluklar getireceğini de hesap etmek gerekir. İnsanlığımızın gömlek değiştirmesi, eskilerinden soyunup yeni realitelere bürünebilmesinin zamanı çok yakındır. Görev ve hizmetlerde sessiz bir işçi olarak çalışacak olanlar, biraraya gelmek için bütün çaba ve güçlerini ortaya koymalıdır. ■

ÇOCUKLARDA DUYULAR DIŞI ALGILAMALAR

Susan BLACKMORE
Çev: Özgür TOPAL

ÇALIŞMALAR, büyüme ve öğrenmenin, çocuğun "doğal" ruhsal güçlerini bastırıp bastırmadığını saptamaya çalışıyorlar. *"Hepimiz ruhsal güçler ile doğarız ve bunu zamanla ve öğrenim süreci içinde kaybederiz."*

Bu tanıdık ve etkileyici bir görüŐtür. Birçok aile kendilerini bebeklerine o kadar yakın hisseder ki normalüstü bir ilişkileri olduğuna inanırlar. Eğer böyle bir bağlantı var ise bunun bebeklikten çocukluğa geçiŐte kaybolduğu görölmektedir. Bu yüzden bazı aileler, çocuklarının aldığı eğitimin bu bağı ortadan kaldırdığını düşünmektedir. Okul, çocuğa rasyonel düşünmeyi öğretirken, bir Şekilde de sezgisel olarak dünya algılamasını yok etmektedir. Nitekim eğitimin, doğuştan gelen ruhsal güçlerimizi bastırdığı konusu hep tartıŐılır. Bu faktör, sık sık iddia edilen, bizim eğitimimize, zorlamalarımıza veya rasyonelliğimize sahip olmayan ilkel insanlar arasında ruhsal fonksiyonların daha çok göröldüğü savıyla bağlantı kurulabilir.

Acaba DDA ile mi doğarız? Öğrenimlerimiz ve eğitim bunu bastırır mı? Bu sorular sınanabilir sorulardır ve parapsikoloji ile uğraşan Őişiler uzunca bir süre bunlarla uğraŐmıŐlardır.

1937 yılında deneysel parapsikoloji yeni bir araştırma alanı iken, Dr. J.B. Rhine'nin eŐi Dr. Louisa Rhine, yetiŐkinlere gö-

re daha sat ve daha az analitik olmaları sebebiyle çocukların daha özel bir ruhsal yeteneğe sahip sűjeler olabilecekleri hipotezini öne sürmüŐtür. Duke Üniversitesi'nde 3 ile 15 yaŐındaki çocuklarla sürdürdüğü deneylerde, en küçük olanların en yüksek DDA notu aldığını bulmuŐtur. Fakat bu çalışmalar yeterli kontrolden geçmediğinden sonuçları güvenli değildir.

30 sene sonra Psikiyatrist Jan Ehrenwald, anne ile çocuk arasındaki özel ortak yaşamın "DDA'nın beŐięi" olabileceğini iddia etmiştir. MeslektaŐı Psikiyatrist Berthold Schwarz, küçük kızı ile arasında bir dizi kendiliğinden telepatik olayların olduğunu bildirmiŐtir. Fakat hiçbir deney yapılmamıŐtır. Daha sonra Dr. Schwarz 1971 yılında yayınladığı "Aile-Çocuk Telepatisi" adlı kitabında kendisi ve/veya karısı ve büyümekte olan iki çocuğu arasında DDA olduğu varsayılan 505 olayı örneklemektedir.

Daha ciddi varsayımlar DDA'nın 7-8 yaş altı çocukların düşünme sistemine benzediğini ileri süren ve buna göre, DDA yeteneğinin bu yaŐlardan sonra azalması gerektiğini söyleyen psikologlardan gelmiştir. Bazıları ise DDA'nın inanç faktörünün önemine iŐaret etmişlerdir. Çocuklar DDA'nın olabilişliğine daha gönölden inandıkları için bu özelliklerini göstermede bu inançları yardımcı olmuş olabilir.

1950'lerde, Hollandalı bir parapsikolog ve aynı zamanda okul müfettiŐi olan J.G. van Busschbach, binlerce çocukla sınıfta yapılan bir dizi DDA testi gerçekleŐtirmiŐtir. Çocukların öğretmenlerinin "gönderici" ola-

rak görev aldığı bir tahmin etme prosedürünü uygulamıştır. İlk testleri süresince ilkokul öğrencileri başarılı olurken, ortaokul öğrencileri iyi sonuçlar elde edemedi. Ulaştığı sonucu Hollanda'da ve Duke Üniversitesi görevlilerince paralel olarak Amerika'da yürütülen çalışmalar ile teyit etti. Busschbach bu sonuçları ilkokulda öğretmenlerin çocuklar ile kurduğu daha iyi ilişkiye ve ortaokulda oluşmaya başlayan çocuklardaki sezgisel düşünmenin teşvik edilmemesine bağladı.

Fakat bu çalışmaların bazı deneysel eksiklikleri mevcuttu. Bu yüzden sonuçların DDA nedeni ile oluşmadığı da iddia edilebilir. Son testleri için Amerika'da prosedürü değiştirdiği zaman sonuçlar rastlantıya oldukça yakın bir seviyede çıkmıştır. Yine de yapılan bu ilk çalışmalar, çocuklardaki DDA'nın araştırılması ile ilgili çalışmaların yapılmaya değer olduğunu göstermiştir.

Sonraki 20 yıl boyunca başta öğretmenler ve öğrenciler arasındaki deneyler olmak üzere çocukları konu alan birçok deney yapıldı. Bazı deney yapan kişiler olumlu sonuçların dışardan bir deneyin değil de öğretmenin vasıta olarak yer almasıyla elde edildiği sonucuna varmıştır. Diğer bazı araştırmacılar ise özel kişilik değişkenliklerinin başarılı DDA sonuçlarında rol oynadığı kanaatinde. Fakat bu sonuçlar tekrarlanamamıştır. Diğer bir deyişle, ilk deneysel parapsikoloji uzmanları küçük çocukların DDA yeteneği gösterdiği sonucuna varsa da, yaptıkları testler her zaman başarılı değildi ve hiç biri başarı elde etmek için sihirli bir yöntem bulamamıştır. Bazı araştırmacılar daha küçük çocukların özellikle DDA testlerinde başarılı olduğuna dair ipuçları yakalasa da, hiç biri bu teoriyi resmî olarak test edemedi. Bu aşamada çocuklardaki DDA hâlâ yanıtlanmamış bir soruydu.

1970 ve 1980'lerde yapılan çalışmalar, DDA'nın psikolojik veya kavramsal algılamayla ilişkisi ve çocuğun düşünmesindeki olgunlukla ilişkisini içerecek şekilde yaş ve ruhsal işlevlerin bağlantısı üzerinde yoğun-

laşmıştır. Parapsikolog Sally Ann Drucker ve onun çalışma arkadaşları New York'ta bir grup çocuk üzerinde, evlerinde veya günlük bakım merkezlerinde (çocuk yuvası) testler uyguladı. Testten önce her çocuğun kavrama yeteneği basit bir psikolojik teknik uygulanarak tespit ediliyordu. Daha sonra çocuklar mantıklı, mantıklı düşünme öncesi grup ve karışık olmak üzere test sonuçlarına göre gruplara ayrıldı. Gelişme psikolojisi ile uğraşan kişiler 5-7 yaş arasında düşüncelerinin daha analitik ve mantıklı hâle gelmesi ile değişikliklerin oluştuğuna inanmaktadır.

Her çocuğa uygulanan DDA testinde, çok renkli şekerlerin bulunduğu bir torba kullanılıyordu. Deneyi yapan kişi tarafından bir tane şeker rastgele torbadan çekiliyordu ve çocuk bu şekerin rengini bilmek zorundaydı. Eğer seçim doğru ise, çocuk şekeri yiyordu. Araştırmacılar mantıklı düşünme öncesi çocukların daha yüksek sonuçlar elde edeceğini ummuşlardı. Fakat önemli sonuç elde eden grup "karışık" grup olmuştu. Bundan anlaşıldığı kadarıyla halen bu çocukların mantıklı düşünmeden, mantık öncesi düşünmeye geçişler yaptığı düşünülebilir.

Fakat deneyi yapan kişiler, bu makul derecede başarılı sonuca, deneyi tekrarladıklarında ulaşamadılar. DDA ile kavramsal gelişme arasında hiçbir ilişki kurulamamıştır.

1970'lerin ortaları itibarıyla, çocuklardaki DDA'yı konu alan testlerin sonuçları görünen bir başarı, başarısızlık ve karışıklık idi. Fakat bu İngiltere'deki Surrney Üniversitesi'nden mezun Ernesto Spinelli'nin başlattığı bir araştırma ile değişecekti. Geliştirdiği "normalüstü kavrama" adlı teorisinde iç düşünme süreçleri çok az gelişmiş, olgunlaşmamış organizmalarda DDA'nın daha iyi işleyeceğini söylüyordu. Bu dış veya normalüstü etkilerin organizmanın normal düşünme sürecini etkileme ve kaydetme bakımından daha fazla bir faaliyet alanı bırakacaktı. Bunun yanında 8 yaş altı çocukların benlik duygularının ruhsal iletişimi kesecek derecede gelişmemiş olması nedeniyle DDA görevlerinde daha başarılı olacaklarını söylemiştir.

Spinelli 1000 deneği çiftler hâlinde

ayırdı. Çiftlerden biri gönderici, diğeri ise alıcı görevi üstleniyordu. Hedefler geometrik semboller yerine resimlerdi. Ve denekler, 3 yaşındaki oyun grubu çocuklarından, yaşlı emeklilere kadar geniş bir yelpazedeydi.

Sonuçlar çok belirgin bir şekilde dik-kate değerdı. Seçilecek beş resim arasından deneklerin % 20 oranında şans eseri bulma payları vardı. Fakat en küçük çocuklar (3-4 arası) % 45 gibi bir sonuç elde ettiler. Bu, oluşması 1/1000 olan bir olasılıktı.

İkinci grup, daha büyük çocuklar (4-5 yaş arası) biraz daha düşük bir yüzde tutturdu; fakat halen şans oranının üzerindeydi. Daha büyük çocuklar (5-8 yaş arası), yetişkinlerle eşit şekilde şans yüzdesinde bir sonuç elde ettiler. En sonunda kronolojik yaş ile DDA arasındaki temsili bağ kurulmuş gibi gözüküyordu.

Bu çalışması ile doktora derecesi kazanan Spinelli, diğer bazı önemli keşifler de yapmıştı. Örneğin, en iyi sonuçların, çocuk çiftlerinin aynı IQ derecesinde ve aynı yaşta olduğu zaman elde edildiğini buldu. Diğer bir deyişle çocukların aynı kronolojik ve entelektüel gelişme basamağında olduklarında, daha yüksek sonuç elde edilmekteydi.

Fakat Spinelli'nin kullandığı deneysel yöntemin içeriği ile ilgili sorunlar vardı ve eleştirmenler bunları hemen ortaya çıkardı. Çocukların test ile ilgilenmesini sağlamak amacı ile göndericiyi hedef resmi seçerken özgür bırakmıştı. Bu bütün deneyi geçersiz kılabilecek derecede önemli bir kusurdu. Göndericinin seçtiği resimlerin sırası ile, alıcıların tahmin etme eğilimleri arasında bir benzerlik bu sonucu ortaya çıkarmış olabilir. Yani gönderici ve alıcı aynı resimleri aynı sıra ile sadece normal eğilimlerden dolayı, aynı resimden hoşlandıkları için, seçmiş olabilirler. Bu aynı zamanda Spinelli'nin ikinci çıkarımını da açıklar. Çünkü aynı yaş ve gelişme düzeyindeki çocukların benzer beğenilere sahip olma olasılıkları daha yüksek olmaktadır.

Buna cevap olarak Spinelli deneklere eşit derecede çekici gelecek resimleri belirlediğini ifade etmiştir. Fakat sonraki deneyleri için yöntemini değiştirdi. Bu testlerde hedef

resimler rastgele seçiliyordu. Daha az denek ile yapılmasına rağmen sonuçlar hâlâ önemliydi. Bazı eleştirmenler Spinelli'nin bu sonuçlarla ilişkisinin olabileceğini iddia etti. Bu sebeple Spinelli'nin yokluğunda, tamamen kontrollü bir ortamda birkaç test yapıldı. Sonuçlar önemli bir şekilde düşüş göstermekle birlikte hâlâ şans yüzdesinin üzerindeydi.

Diğer parapsikologlar hemen Spinelli'nin etkileyici buluşlarını teyit etmek istedi. Boston yakınlarında bir ilkokulda çalışan Susan Shargal biraz farklı bir metod kullandı. Birinci, üçüncü ve beşinci sınıf öğrencileri üzerinde resimler yerine boş saatleri kullanarak testler yapıtı. Bu deneyde kendisi de, üzerinde bir rakam işaretlenmiş saate bakarak, gönderici olarak görev almıştı. Çocuklardan numarayı tahmin etmeleri isteniyordu. Tahmin ettiği gibi sadece en küçük çocuklar iyi sonuç elde etmişti. 1. sınıf çocukları şans yüzdelерinin üzerinde sonuçlara ulaşmışlardı.

Bu çalışmanın da bazı noksanları yok değildi. Shargal, test çalışmasını sürdürürken çocuklarla aynı odada kalma yanlısını yapmıştı. Bu yüzden normal, duyuşal yollardan, doğru cevapla ilgili bazı ipuçlarını açığa vurmuş olabilir. Bu olasılık, Shargal'ın gerçekleştirdiği takip eden çalışmasıyla daha da artmıştır. 1.sınıf çocuklarını tekrar test eden Shargal, bu sefer hedef resme kimsenin bakmaması ile duyuşal ipucu verilmesini önledi. Test sonuçları şimdi daha düşüktü ve müstakil olarak önemli değildi. Shargal'ın ilk deneyindeki zayıf bir şekilde kontrol edilen koşulların olumlu sonuca yol açmış olabileceği söylenebilir.

Spinelli'nin buluntularını tekrarlamak üzere İngiltere'de daha dolaysız girişimler yapılmıştı. Edinburg'da Hilary Henegaw, Spinelli'nin yöntemine benzer bir şekilde 3-5 yaş arası 150 çocuk üzerinde test uyguladı. Fakat elde ettiği sonuçlar tutarsızdı. Bu onu kendi motivasyonunun Spinelli'ninki kadar yüksek olmamasından böyle bir sonucun elde edilmiş olabileceği üzerinde düşünmeye

sevk etti. DDA hakkında özel ve kişisel bir teori geliştirmeye çalışıyordu. Böylece, kişisel olarak daha çok ilgilendiği bir deney tasarladı. Çocukların anneleriyle beraber, annelerinin gönderici olarak yer aldığı deneyler plânladı. Bir kontrol olması bakımından bir araştırma görevlisi bazı deneylerde annelerinin yerine çocuklarla deneye katılmıştı. Doğal olarak, Henegan anne-çocuk çifti ile yapılan deneylerin daha başarılı olmasını bekliyordu. Fakat gerçekte tam tersi oldu.

Ben de Spinelli'nin çalışmasını tekrar etmeye çalıştım ve hatta çalışmamı onun buluşlarını yaptığı Surrey Üniversitesi'nde gerçekleştirdim. Onun yaptığı şekilde aynı yaş grubundaki çocuklarla çalıştım ve Sally Drucker'ın renkli şekerlerle yaptığı deneysel yöntemi denedim.

Bu testler, hem kimsenin rengini bilmediği şekeri hem de bir gönderici ve ona eş yaşta başka bir çocuğun alıcı olduğu telepati şartlarının sağlandığı iki deney türünü de içeriyordu. Sonuçlar hep aynı şekilde şans rakamlarına yakındı.

İkinci deneyim Spinelli'nin deneyine daha çok benziyordu. Hedefler resimlerdi ve yaşları 3 ile 5 arasında değişen çocuklar çiftler hâlinde çalışmıştı.

Her denemede hedef resim raslantısal olarak, bilgisayarla belirleniyordu. Böylece herhangi bir kişisel eğilimin deneyin sonuçlarını karalaması önlenmişti. Benim bulduklarım Spinelli'ninkilerden oldukça farklı idi. Hiçbir DDA işareti ve yaş ile DDA arasındaki herhangi bir bağlantıya rastlayamadım. Küçük çocuklar oldukça düşük, hatta büyüklerinden de düşük sonuçlar elde etmişlerdi.

Bu çalışmadaki uyumsuzluk nasıl açıklanabilir? Spinelli çocukları ile yaptığı deneylerde, her zaman için tahmin ettiği şekilde beklenmedik önemli sonuçlar elde ediyordu. Fakat buluşlarını kontrollü bir ortamda tekrarlayan bizler başarısız olmuştuk. En iyi sonuçların tekrarlanmaması parapsikoloji için aşına bir durumdur.

Birkaç tane olası açıklama vardır. Ben şahsen Spinelli'nin deneylerini yakından izledim ve hatta bazı testleri yapılırken gözlemledim.

Deneylerinin çoğu, "tahmin etme sırası"nın uyuşabilmesi etkisinden dolayı kusurluydu. Spinelli, bu kusurun önemini reddetti ve daha sonra yaptığı deneylerin (başarılı olanlarının) bunu doğruladığını söyledi. Gerçekte Spinelli'nin kusursuz kontrol altında gerçekleştirdiği deneyler en son yapılan birkaç dizi deneydi ve bunlarda da en düşük sonuçlar elde edilmişti. Ayrıca şaşırtıcı çalışması kapsamlı olarak bir dergide yer almadığından dolayı diğer kişiler için değerlendirme yapmak zor olmaktadır.

Fakat Spinelli, sonuçlarının DDA'yı gösterdiğine inanmakta ve çalışmasını tekrarlayıp aynı sonuca ulaşamayan kişilerin doğru kişiliğe, yeterli motivasyonlara sahip olmayanlar olduğunu iddia etmiştir. Bunlar bazı olasılıklardı. Fakat Hilary Henegan, Edinburg'da yaptığı çalışmada motivasyonu özel bir unsur olarak kullanması yüzünden bu iddialar buluntularla çalışmaktadır. Ben de tüm varyasyonları kullanmama rağmen çocuklardaki DDA ile ilgili hiçbir belirti elde edememiştim.

Açıkça böyle bir şeyin olmadığı söylenebilir mi? Eğer durum buysa, niye bu kadar çok insan, olduğuna inanmaktadır? Bu sorunun cevabı daha kolaydır. Ailelerin, özellikle annelerin çocukları ile çok özel bir ilişkileri vardır. Annelik tecrübesi, daha evvelki tecrübelerinin hepsinden daha farklı bir şey olabilir. Bebeği, tamamen korumasız ve tamamen ona bağımlı durumdadır. Her gün saatlerce bebeğini kucağında tutarak, onun küçük ve parlak gözlerine bakarak geçirir. Her hareketini takip eder ve her burun çekişini ve bağırmalarını dinler. Bebeğin ne hissettiğini ve bu kadar küçük olmanın nasıl bir şey olduğunu anlamaya çalışır. Bu kadar yakınlık ve sevgi yoluyla bu anlayışa ulaşılır. Aile ve çocuk bu kadar yakın olduğunda her biri diğerinin neye ihtiyaç duyduğunu, ne hissettiğini ya da ne yapmak üzere olduğunu öğrenmeye başlar. Bunu yüzün ifadelerinden ve vücudun duruşundan çıkarırlar. Bu hâl içerisinde normalüstü bir şeyin olduğu hissine kapılanabilir. Fakat şüphesiz ki

olan, başka bir canlıyı severken yaşanılan özel, normal durumdur. Tabii ki DDA'nın yardımına ihtiyacımız yoktur.

Öyleyse çalışmaya ve alternatif açıklamalara göz attıktan sonra başlangıçta sorduğumuz soruya cevap verebilecek miyiz? Hepimiz DDA ile mi doğuyoruz? Ve öğrenme ile eğitim bizim "doğal" ruhsal güçlerimiz bastırıyor mu?

Ne kadar yakında ararsak cevaplar bizden o kadar uzaklaşıyor gibi görünmektedir. Eğer tek başına Spinelli'in sonuçlarına bakarsak buna içten bir "evet" cevabı verebiliriz. Fakat elde ettiği sonuçların tekrarlanması güç olmuştur. Bilim, başlangıçtaki buluntuları teyit etme, teorileri değişik açılardan test etme ve buluntuların altında yatan

oluşumu anlamaya çalışma sürecidir. Bilimsel ilerleme bu şekilde olmaktadır. Parapsikologların çocuklardaki DDA'yı araştırma sonucu elde ettikleri sonuçlar birbirleriyle çelişir olmuştur. Çok az bir gelişme olmakla beraber Spinelli'nin çalışmasını teyit etmek amacıyla yapılan çok iyi kontrol edilmiş deneyler de sonunda başarısız olmuştur. Eğer çocuklar doğuştan ruhsal güçleri ile doğuyorsa, bunca yıllık araştırma bizi, 6. duyuyu anlamaya yaklaştırmış olmalıdır diye düşünmekten kendimi alamıyorum.

Çocuklardaki DDA ile ilgili buluntular, DDA'nın genelindeki buluntular kadar şaşırtıcı ve çelişkilidir. ■

(Kaynak: FATE, Ocak 1987)

KONFERANSLARIMIZ

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

AYIN KONUSU: İHTİYAÇLAR VE TEKÂMÜL

4 NISAN	Ruhsal Söyleşiler	Ergün ARIKDAL
11 NISAN	İhtiyaçlarımızın Türleri ve Kökenleri	Hülya ÖZGÜLER
18 NISAN	Dinsel Öğretiler ve Tekâmül İhtiyaçlarımız	Nurettin ERSOY
25 NISAN	Çağdaş Bilim ve Tekâmül İhtiyaçlarımız	Tank ARIKDAL

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarıfı Apt. No:4 D:6 Beyoğlu / İST Tel: (0212) 243 18 14

KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

14 NISAN Gerçek Ruhaniyet .....

Fulya AYKAÇ

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

Saat: 15.00-17.00

İZMİR

1 NISAN 2000'e Doğru Yeni Düşünce Akımları .....

Fulya AYKAÇ-Ayhan TOLAYBENK

Yer: Türk Amerikan Derneği, Alsancak/İZMİR

Saat: 14.30

ADANA

22 NISAN Olayların Dili .....

Neslihan ALANTAR-Cüneyt ÇİLEKÂR

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği,

Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA Tel: (0322) 454 60 29

Saat:14.00-16.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

META FM 105.6

DİNLEYİNİZ, DİNLETİNİZ...

Bilgi Çağının Radyosu

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devam)

PŞİŞİK safhası nedir? Psişik safhası bütün klâsik psikolojinin öğrettiği gibi irade, hafıza, şuur, dikkat, şu bu vs. melekelerin icabatı ve imkânları nispetinde husule gelmiş birtakım kuvvetlerin ve iradî arzuyu müteakip birtakım duyguların vuku bulması ve bunların birtakım, yine fizyolojik yollardan beden üzerinde tesirlerinin görülmesiydi. Şimdi eğer herhangi bir hadise yalnız psişik bir safhada kalırsa, psişik safhadan fizyolojik safhaya inmezse, bizim için o hadise meçhul kalır. Meselâ, benim canım süt içmek istiyor. Veyahut ben şu bardağı kaldırıp da yere vurmam istiyorum. İstiyorum ya! Kafamda bu peydah oldu! Fakat ben bunda ısrar etmiyorum. Bu bende kaldıkça, hiç kimse bundan haberdar olamaz. Binaenaleyh bunun tahakkuk veya vibrasyon imkânı mevzubahis olamaz. Bunun tahakkuku, dışarda, dış âlemden tezahürü için, ancak benim psişik safhamdan, yani animik tezahürün psişik safhasından doğrudan doğruya fizyolojik safhaya intikal etmesi şarttır. Yani bu arzunun, dimağ cevherlerinden asabî seyyale yollarıyla ruhî asaba intikal etmesi ve oradan adalelere intikal etmesi vs. şarttır. Bu bende gizli bir hâlde kalır. Aşikâr bir hâlde geçemez.

Şimdi asıl mevzumuz yeni giriyorum. Animizm ile İspirizm üzerinde durmamız lâzım geliyor. İspirizmayı arz etmişim. İlmi

Asap: Sinirler
Dimağ: Beyin

Müsavi: Eşit
Vetire: Süreç

bakımdan animizmadan ayırmıyoruz. Hatta İspirizm müsavi animizmdir. Şimdiye kadar zaten ilim âlemi de bunu ayıramadığı içindir ki, bir türlü bu büyük ilmi mevzuyu akademiye karşı müdafaa edecek elemanlar, elinde bol bol olduğu hâlde bunları kullanmasını bilmemekte. Bunu nasıl ayıralım? Bunu ayırmak için ben, size bir misalle izah etmek istiyorum. Bu misali de İpnoz hâlinin bir safhasından (son hâlinde) alalım. Ruh ve Kâinat kitabında da bahsetmiş olduğum bir misali burada tekrar ediyorum.

İPNOZUN DERİNLİK SAFHALARI

Evelâ İpnoz hâlinde biraz müsaade-nizle bahsedeyim ki, bu misalim anlaşılır hâlde gelecektir. Hepimiz İştimsizdir ki, İpnotizma veyahut manyetizma denilen bir vetire vardır. Burada bir operatör, bir süjeyi karşısına alır ve onu kullandığı muhtelif vasıtalarla uyutur. Buna İpnoz hâli denir. İpnoz hâlinin muhtelif safhaları vardır. Her safha İpnozun farklı uykü derinliğine tekabül eder. Bize lâzım olan ilk hâlin üzerinde biraz durmam istiyorum. O da şarm hâli. Süje operatörün karşısında bir müddet durduktan sonra, yavaş yavaş gözleri ağırlaşmaya başlar ve bulanmaya başlar. Başına bir

Tekabül etmek: Karşılık gelmek
Seyyale: Akışkan

ağrılık çöker. Bunu evvelâ yorgunluğa atfeder. Nihayet kendisini şöyle tartar, kalkayım, kurtulayım diye. Onu yapamayınca, büsbütün bir reaksiyonla karşılaşır. "Eyvah uyudum." der demez, uyumuştur zaten. Fakat gözleri açıktır. Buna "Şarm hâlinin birinci safhası" denir. Bunun uyanık hâlden farkı şudur: İradî hareketler ortadan kalkıyor. Yani elini kaldırmak istediği hâlde kaldıramıyor. Fakat etrafıyla alakadardır. Sizi tanır. Hatta biraz kendisini zorlarsanız konuşabilir de. Fakat arz ettiğim gibi, hiçbir uzvunu hareket ettiremez. Burada operatör ona istediği bir şeyi telkin edebilir. Meselâ der ki, "Katiyen şimdi başını sağ tarafa veyahut sol tarafa oynatamazsın." Oynatamaz, esasen zaten oynatamaz. "Başını şimdi sağ tarafa oynatabilirsin ama sol tarafa oynatamazsın." der. Sağ tarafa mükemmel oynatır. Sol tarafa oynatamaz. "Sağ elini kaldırırın ama indiremezsiniz." der. Kaldırır ama indiremez. Velhasıl telkinin bütün icaplarına kendini koyverir. Bu, ipnozun, şarm hâlinin birinci safhasıdır. İpnoz biraz derinleştirilir. Şarm hâlinin ikinci safhası başlar. Yalnız şunu da arz ediyim ki, bu şarm hâlinin safhasında gözler açık olmakla beraber, herhangi az çok tecrübe görmüş hatta hemen hemen hiç tecrübesi olmayan bir kimse bile, normal bir insanın gözüyle, bu adamın gözünün arasındaki farkı pekâlâ görüp tespit edebilir. Meselâ normal bir insanın gözü parlaktır. Mânâlıdır, aktiftir. Bu adamın gözü bulanıktır, müphemdir, donuktur ve mânâsızdır. Dalgındır.

Sonra ikinci safhası başlar. İkinci safha başlayınca, göz kapanır. İşte buna şarm hâlinin ikinci safhası yahut postipnotik safhası derler. Şimdi asıl davamız bu kelimeyi söylemek içindi. Bu kadar anlatımı, bu kelimeyi ağızımdan çıkarmak için yaptım. Çünkü bu kelime bize lâzım. Postipnotik ne demektir? Postipnotik tesir bir süjeyi uyuttuktan sonra, ona yapılan telkinlerin, uyandıktan sonra da onun tarafından yapılmasını temin eden bir safhadır.

Şimdi birincisinde, yani ilk safhasında demin arz ettiğim gibi süje, operatörün her hâl ve tavırda tesiri altındaydı. "Elini kaldır." deyince kaldırıp indiremezdi. Fakat bu devirde operatör, "Uyandıktan sonra, bana şu işi yapacaksın." demiş olsaydı, süje bunu yapmaz-

dı... uyanırdı. Ne o emri, ne o tesiri hatırlardı. Fakat ikinci safha geldikten sonra operatör, süjeye uyandıktan sonra herhangi bir fiili, bir işi yaptırabilirdi. Ama yalnız bir saat için değil. Belki bir hafta sonra, bir ay sonra, hatta biraz kuvvetliyse biraz da ileri gitmişse birkaç sene sonra bile bir işi yaptırabilirdi. Ama yalnız bir saat için değil. Meselâ, bu ikinci safhaya geçildikten sonra der ki, "Şimdi saat 9.00. Sizi uyandırıyorum. Tam 10.30'a gelince kalkacaksınız ve kapıdan dışarıya çıkacaksınız. Merdiveni inip dışarıdaki taşığa yatacaksınız. Avazınız çıktığı kadar bağıracaksınız. Ondan sonra geleceksiniz." Aklıma şimdi bu geldi.

Şimdi uyandırırınız, şahitleriniz var. Hepinizde saat var. Yalnız süjede saat yok. Saat 9.00. Başka mevzular üzerinde konuşmaya başlarsınız. Süje dalgındır. Henüz açılmış vaziyette değildir. Âdetâ bir tarafta pinekler gibi oturur, bekler. Dikkat ederseniz ve iyi bir müşahitseniz ve tecrübeniz de kafi derecede sizi inisiye etmişse; bu mevzu üzerinde göreceksiniz ki, bu adamda daima büyük bir vazifenin ifasına hazırlanmak vardır. Kendisine muazzam, muhteşem yapılması lâzım gelen bir vazife tahsis edilmiştir. Onu mutlaka yapacaktır, öyle bekler. Bir şey sorarsanız, yarım yamalak cevap verir. Bir iş yapacağı zaman istemeyecek yapar. Kafasında hep yapacağı iş vardır. Ne düşünüyorsun deseniz onu da bilmez. Yalnız içinde bilir o kadar.

POSTİPNOTİK TELKİNLER

Aziz dinleyicilerim, hakikaten insan ruhunda tetkik edilecek çok muazzam meseleler, çok derin mevzular vardır. Bu böyle katî bir görüşle hükümlendirilecek kıymetler, gözlemler değildir. Bir insan hiçbir şey bilmediği hâlde çok şey yapar, çok şey yapmak ister. Bir insanın şöyle dalgın bir düşünmesi, boş bir kafası, boş bir ruhu var zannedilirken; onun içinde birsürü muazzam muammaların, meselelerin halledildiğini herhalde kabul edersiniz. Bu işte pek yanlış yapmış olmazsınız. Uyurken, birçok meseleleriniz uykuda hallolur. Sabahleyin uyandıığınız zaman onların halledilmiş şeklini bulmakta ekseriyetle güçlük çekmezsiniz. Yani akşama kadar uğraşp da halledemediğiniz bir

mevzunun sabahleyin ilk uyandıgınız, gözünüzü ilk açtığınız zaman halledilmiş şeklini kendinizde buluverirsiniz. İnsana şursuz dediğiniz zamanlarında, büyük derin bir şura malik olduğunu size hatırlatmak isterim. Çünkü asıl şur dediğimiz, maddeye bağlı olan ima kanalıyla insana ben varım, ben şuyum dedirten, varlığın tezahürü değildir. İnsanın, bütün madde-den alâkasını kestiği zaman, kendi içine döndüğü zaman, âdetâ dışardaki bir insana ve müşahedeye rağmen "Ben yokum." diyen, bir hâl ve tavır takındığında "Ben varım." demesi asıl şurudur. Bu da böyledir. Bu adam (yani postipnotik telkini almış adam) bir köşede oturur. Bomboştur, hiçbir şey yoktur. Fakat çok büyük şeyler vardır. Yapacağı vazifeye mütemadiyen her dakika kendisini hazırlamaktadır. Nihayet saat on olur. Hiç saate bakmaya lüzum görmez. Saat aklına bile gelmez. Saat 10.30'a beş kala siz telâşlanırsınız ve saate bakarsınız. Saat 10.30'a bir dakika kalır. Siz telâşlısınızdır. Saat 10.30 olur, yerinden fırlar. Hiç kimse tutamaz. Doğru gider, kapıyı açar ve kendini alvuya atar. Başlar bağırmağa. Bu adam dakikası dakikasına saati nereden bildi? Sonra hiç aklında yokken, bir işle meşgul olurken, birdenbire bu adama nasıl fikir geldi? İşte bu demin arz ettiğim hadisenin, ruhî hadisenin bir tezahürüdür.

İpnoz bahsinde arz edeceğim bilgi bu kadar. Şimdi bundan istifade edeceğim. Ben bir süjeyi tuttum ipnoz hâline koydum. Dedim ki: "Benim şu dört mısralık şiirimi uyandıktan bir saat sonra, gidip içerde bulunan 15 kişilik bir topluluğa okuyacaksınız."

Ona benim şiirimi söyledim, ezberlettirdim. Ondan sonra uyandırdım. Şimdi içeride de bir topluluk var. 15 kişilik bir topluluk bu. 15 kişilik topluluk benim bu tecrübemi ya biliyor, ya bilmiyor. Şimdi evvelâ, bilmediğine göre işi mütalâa edelim. Fakat şunu da arz edeyim ki, postipnotik telkinle herhangi bir fiili yapmaya icbar edilmiş olan bir süje uyandıktan sonra o işi mükemmelen yaptığı hâlde, katiyen onun kimin tarafından kendisine telkin edildiğini ve kendisine gelen o arzunun (iradenin) hangi kaynaktan kendi kafasına girdiğini bir türlü bilemez. Yani her şeyi unuttur. Kendi-

sinde öyle bir kanaat vardır ki, o arzu doğrudan doğruya kendi ruhudadır. Şimdi bu bizim süjemiz kalkar, içerideki odaya gider, oturur. Herkes belki de orada o sırada poker oynuyor. Belki de gayet ilmî bir mevzu üzerinde hararetle konuşuyorlar. Tam bunun vakti geldi mi, çalar saat gibi fırlar. Başlar avazı çıktığı kadar şiiri okur, bitirir. Sorarlar: "Yahu nereden çıktı bu şiir?" Münasebetsiz bir şey oluyor. Dostları, herkes sorar: "Ne oluyor, neden, nereden?" "İstemedem söyledim."

Siz bunu ne telkinle, ne ısrarla, ne de başka bir vasıtayla o şiiri kendisine söyleten iradenin unsurunun nereden geldiğini kendisine hatırlatamazsınız. İsrar eder. "Bunu ben yaptım." der. Şimdi oradaki on beş kişi bu tecrübemin asıl mahiyetini bilmediğine göre; hele bunlar, ipnotizma nedir, postipnotik telkinin neticeleri, vetireleri nelerdir, hiç bilmiyorlarsa, orada bu adamın bu şiiri okumasına ve iddiasına nazaran gayet tabii olarak "Ya bunu bir yerden ezberledi, söylüyor veyahut kendisi uydurdu." derler. Hele biraz da ben ona kasten mânâsız, dam üstünde saksığan gibi bir şiir söyledimse, "Büsbütün uydurdu, saçmalıyor." derler. Komple şiirse şayet, "Bu adam yapamaz, başka yerden ezberlemiştir." derler. Ama saçma sapan bir şey olursa "Kendi uydurdu." derler o kadar.

Şimdi burada tamamıyla hadise, bizim animizm ve spiritizm diye yaptığımız tariflerden birisine vurulmak istenirse, animik bir hadise vardır. Yani bu adamın ruhunda bir bilgi, bir mefhum, bir filiz doğmuştur. Bu da bir vasıtayla, çenesi, hançeresi vasıtayla aksetmiştir. Doğması psişik safhasıdır. Animik tezahürün söylenişi de fizyolojik safhasıdır. Fakat acaba öyle midir? Hepimiz biliyoruz bunu ve eğer bu kadar olsaydı doğrudur. Fakat böyle değildi. Ben bu adamı burada uyuttum. Buna sıkı sıkı kendinde olan bir bilgiyi aktardım ve ona da emir verdim. Dedim ki:

"Gideceksin, şu işi şurada yapacaksın." dedim. Elbette adamın bu işi, kendi arzusunun bir neticesi değil. Çünkü bu adam uyumasaydı, bu işi yapmasaydı, 40 yıl kalsa bu işi yapmayacaktı.

(Devamı Gelecek Sayıda)

DÜZENSİZLİĞİN DÜZENİ: KAOS

* İsmet YALÇIN-Duygu AYDIN *

KAOS kelimesini son zamanlarda çok sık olarak duymaya başladık. Gazeteleri açtığımız zaman ekonomiden tutun ülkemizi ilgilendiren birçok konuya kadar her şeyin kaosa sürüklendiğini okuyoruz. Acaba gerçekte kaos ne demektir? Biz kaos denildiğinde ne anlıyoruz? Eğer Türk Dil Kurumu'nun Türkçe sözlüğüne bakarsak şöyle bir tanım görürüz:

Kaos: Evrenin düzene girmeden önceki biçimden yoksun, uyumsuz, karışık durumu. Mecazî olarak da karışıklık, kargaşa anlamında kullanılmaktadır.

Dünyadaki her türlü olaya baktığımızda da her şeyin bize kaotik bir durum içinde görünüşünü izliyoruz.

Gerçekte nedir kaos? Bizim zannettiğimiz, düşündüğümüz kadar bir kargaşa mıdır, yoksa kargaşa olmadığı hâlde bize kargaşa gibi gelen bir şey midir?

Kaos dediğinde bir kargaşanın, karmaşanın anlaşılmasının nedeni bizim lineer anlayışımızdan kaynaklanmaktadır. Çünkü bizler bu dünyada her şeyi lineer anlamaya programlanmış varlıklarız. Bu beş duyumuzla başka şeylere ulaşmamız biraz zordur. Bizler, yani dünya insanı belli bir zamana bağlıyız, zamanın dışında hiçbir şey yok. Ancak zaman anlayışımızı şöyle bir düşündüğümüzde görüyoruz ki, lineer bir zaman anlayışımız var. Zamanla ilgili ilk aklımıza gelen saatimizdir. Gün, ayları ifade etmek istediğimizde hepsi sonuçta saate dayanır. Ya ileridir, ya geridir. Hep bir düzlem üzerinde gider gelir. Ya geçmiştir, ya şimdidir ya da gelecektir. Zamanı daha farklı bir şekilde ifade etme şansımız şu an için yoktur. Ancak, zaman çok daha farklı bir şey. Bizim lineer anlayışımız öncelikle bu zamana bağlı olmaktan kaynaklan-

maktadır. Zaman bizim açımızdan lineer olduğu için düşünce tarzımız da doğal olarak lineer olmaktadır. Yani bizim alıştığımız şekilde birbiri ardı sıra tespih taneleri gibi gitmeyen şeyler bizim için karmaşa demektir. Halk deyişiyle kaosun anlamı budur.

Ancak son yıllarda yapılan çalışmalarla kaos için çok daha farklı şeyler söylenmektedir.

KAOSUN TARİHÇESİ

"Güneş hiç bulut görmemiş gökyüzünde parlıyor, rüzgâr cam gibi düz yeryüzünü süpürüyordu. Hiç gece olmuyor, sonbahar hiç kışa dönmüyordu." Bu tablo Edward Lorenz'in bilgisayarında oluşturduğu kurgu atmosferin tablosuydu. Bu kurgu atmosfer Güney Kaliforniya'daki havayı andırır bir şekilde ağır ağır fakat belirgin bir biçimde değişim gösteriyordu. Lorenz gerçek atmosferi izlediği zamanlarda sise, buluta rastlıyordu. Ancak kendi kurgu atmosferinde bunlar hiçbir zaman gerçekleşmemişti. Dünya atmosferinin gerçeğe daha yakın bir modelini gerçekleştirebilmek için Lorenz'in bilgisayarının hafızası ve hızı yeterli değildi.

1960'lara gelindiğinde Lorenz bunu da başardı ve gerçeğe çok yakın bir atmosfer modelini bilgisayarında gerçekleştirdi. Bilgisayarda yaratılan atmosfer olayları sayılara dökülerek yazıcıdan alındığında, eğer sonuçları okumasını bilerseniz, kuzeyden esen rüzgârın ilk önce batıya, sonra güneye, sonra tekrar kuzeye döndüğünü görebiliyordunuz. Ancak ne var ki, aynı olay, aynı şekilde hiçbir zaman tekrar etmiyordu. Asıl önemli olan atmosferdeki olayların zaman içinde nasıl bir değişime uğradıklarıydı. Lorenz'in bilgisayarında keşfettiği de buydu.

Lorenz bilgisayarda yarattığı bu evren

modelinin tanrısıydı bir anlamda. Kendi yasalarını kendisi koymuştu ve uzun çalışmalar sonucu 12 yasada karar kılmıştı. Bu yasalar sıcaklık, basınç gibi atmosferle ilgili yasalardı. Yasaları kavradığınızda evreni kavriyordunuz. Bilgisayardaki kurgu atmosferin ardında yatan felsefe buydu.

Bilgisayardan alınan hava sonuçları kendisinin daha önceden tahmin ettiği şekilde geliyordu. Fakat yine de sonuçlar hiçbir zaman birbirinin tıpatıp aynısı olmamıştı. Belirli şekilleri vardı, fakat hep kaymalar oluyordu. DÜZENLİ BİR DÜZENSİZLİK'di bu.

Çalışmalarının ilerleyen aylarında bir diziyi daha kısa zamanda incelemek için, dizinin başından başlamak yerine ortalarından bir yerden başlamaya karar verdi. Daha önceki sonuçları bilgisayara girdi. Yaklaşık bir saat sonra bilgisayarının başına döndüğünde hiç beklemediği bir şeyle karşılaştı. Sonuçların önceki çalışmalarla aynı olması gerekiyordu. Fakat bu sefer bir noktaya kadar aynı giden sonuçlar, bir noktadan sonra büyük sapmalara uğramıştı. Bunun nedeni bilgisayardaki herhangi bir bozukluk değildi. Neden, bilgisayara girilen rakamlardaydı. Lorenz bilgisayarda yerden kazanmak amacıyla binde birlik bir farkın önemsiz olacağını düşünmüş ve virgül sonrası rakamları yuvarlayarak girmişti. Verilerdeki küçük bir fark sonuçta da küçük bir farka yol açmalıydı. Fakat öyle olmamıştı. Bu küçük farklar felâketlere varacak büyük noktalara ulaşıyordu. Felsefi olarak yolunda gitmeyen bir şeyler vardı. Lorenz o gün, uzun vadeli hava tahmin raporlarının kökünden değişmesi gerektiğine karar verdi. En iyi hava tahmin raporları bile birkaç gün sonrası söz konusu olduğunda yalnızca bir spekülâsyondan ibaretti. Lorenz yalnızca hava tahminlerinin önceden kestiremezliğini değil, aynı zamanda düzensizliğin içinde bir düzenin olduğunu da bulmuştu. Görünüşte rastgele gibi olan olayların aslında düzgün bir yapıya sahip olabileceklerinin kanıtıydı bu.

Kaosun başladığı yerde klâsik bilim oluşmaktadır. Doğa yasalarını araştıran bilim

adamları atmosferdeki, girdaplarla dolu denizlerdeki, vahşi doğa nüfusunun dağılımındaki, beynin yaydığı elektriksel salınımlardaki düzensizlikleri hep gözardı etmişlerdir. Doğanın bu düzensiz, kararsız ve birbirleriyle bağlantısızmış gibi görünen yönü, açıklanması ve anlaşılması olanaksız bir bilmece olmuştu hep. Oysa bizler biliyoruz ki, atmosferdeki hiçbir şey nedensiz değildir, her şeyin bir nedeni vardır. İşte bu neden KELEBEK ETKİSİ'dir. Küçük atmosfer olayları için herhangi bir tahmin hızla tersine dönebilir ve global hava tahmincilerinin gözünde küçük hatalar kar ve yağmur fırtınalarına dönüşebilirdi. Bu kelebek etkisini biraz da şaka yollu bir örnekle anlatmak gerekirse, örneğin bugün Çin denizi üzerinde kanat çırpın bir kelebeğin titreşimleri, yarın Amerika'da kasırgalara neden olabilmektedir.

Bizler hepimiz çok iyi biliyoruz ki, insan önce kendinden sorumludur, insan insandan sorumludur, insan hayattan sorumludur ve insan tüm dünyadan sorumludur. Yani her şey birbiriyile müthiş bir bağlantı içindedir. Eskiler; bir sineğin kanatlarının titreşmesi dahi tüm kâinatı ilgilendirir demiştir. Bizim yaptığımız her şey titreşim seviyesinde, tüm kâinatı gerçekten ilgilendirmektedir. İşte bizler bu nedenle yaptıklarımızdan sorumlu varlıklarız.

Edward Lorenz'in bilgisayarına tekrar geri dönersek, bu durumda bilgisayar, bir ay sonrası için herhangi bir yerde havanın açık mı, kapalı mı olacağını tahmin edemiyordu. Çünkü verileri ne kadar sağlıklı bir şekilde girsenez de atmosferde oluşacak olan boşluklar, kısa bir süre sonra bilgisayarda küçük bir hataya yol açmış oluyordu. Zaman ilerledikçe o küçük hata giderek büyüyor ve dev boyutlara ulaşıyordu. Kelebek etkisi bir tahmin değil hava durumunun kontrol altına alınmasıydı. Yani insanın yapabileceği şeyler dahilinde gerçekleştirdiği küçük değişimlerin, büyük çapta ve önceden belirlenmiş değişimlere neden olabileceğiydi.

Lorenz kelebek etkisinin peşini bırakmadı, zamanla kendi kurduğu hava durumu mode-

linde rastlantısallıktan daha fazla şeylerin olduğunu fark etti. Bunlardan en önemlisi son derece düzgün bir geometrik yapı, rastlantısal gibi görünen bir düzendi. Bu kelebek etkisi olayına teknik bir isim de bulmak gerekiyordu ve başlangıç koşullarına "hassas bağıllık" adı verildi. Ne var ki bu yeni bir kavram değildi ve aşağıdaki deyişte de aynı düşünceye rastlamak mümkündü:

"Bir çivi kaybolduğu için bir nal kayboldu;
Bir nal kaybolduğu için bir at kayboldu;
Bir at kaybolduğu için bir atlı kayboldu;
Bir atlı kaybolduğu için bir haber kayboldu;
Bir haber kaybolduğu için bir savaş kaybedildi;

Bir savaş kaybedildiği için bir krallık yok oldu! "

Simdi bu, veciz bir söz, gerçekten öyle olup olmadığını bilecek durumda değiliz, ama bu bize eskilerin de kaosla ilgili olarak düşüncelerini, evrende hiçbir şeyin birbirinden bağımsız olmadığını bildiklerini gösteriyor. Geçen gün gazetelerde bir haber vardı. Mısır'da bir F-16 askerî uçağı düşmüş. Teknik ekiplerin incelemesi sonucunda uçağın neden düştüğü anlaşılmış. İçinde yüz binlerce parça bulunan uçağın düşmesine neden olan küçük bir contaymış. Küçük bir conta hatası kocaman uçağı düşürmüştü. Burada olduğu gibi aslında biz kendimizin farkında olmadığımızdan dolayı, uçaktaki conta, deyişteki çivi arasında fazla bir fark yoktur. Yani bizler insan olarak her birimiz, atın nalındaki çivinin düşmesini sonuçta bir krallığın yok olmasına neden olabilecek bir ihmal olarak düşünürsek, bütün insanlar da aynı şekilde aynı öneme sahiptir. Yani evren için, varlığın bütünlüğü için herkes aynı düzeyde bu sistem için gereklidir. Varlık bir bütünlük içindedir. Nasıl ki, vücudumuzun hücreleri dışardan baktığımızda görülmeyip, bir bütün olarak bedenimiz görülüyorsa, mikro düzeye indiğimizde de her bir hücre şu anda kendimizi birey olarak, beden olarak düşündüğümüz gibi düşünüyorlar. Ama kendi evreninden dışarıya doğru çıktıkça bakıyor ki hücreler dokuları oluş-

turmuş, organları oluşturmuş, sonuçta beden meydana gelmiş.

KUANTUM FİZİĞİ ve KAOS

Kaosla ilgili olarak mikro düzeydeki araştırmalardan da özellikle kuantum fiziğinden söz etmek gerekir. Atomaltı dünyasına indiğimizde bildiğimiz gibi partiküllerle, dalgalarla karşılaşırız. Daha detaya indiğimizde atomun derinliklerinde bu parçacık hareketlerinin kesintisiz bir bütünlük içinde olduğunu görürüz. Yani her şey sonsuz bir olasılıklar zinciri içinde hareket eder. Çekirdeğin etrafında elektronlar bizim zannettiğimiz gibi dairesel bir şekilde dönmezler. Onların hepsinin belli bulunma olasılıkları olan yerler dahilinde bulunma imkânı vardır. Bunun için atomaltı dünyada nesnel bir görüntü, net olarak henüz yakalanamamıştır. Belki de bunun nedeni nesnel olarak sonu olmayan bir sonsuzluğun bulunmasıdır. Çünkü bilim adamları nasıl ki eskiden, yüzlerce yıl önce atomun, bir maddenin bölünemez tek temel taşı olduğunu söylemişlerdi, zamanla bilim adamları atomun parçalandığını gördüler. Daha sonra hepimizin bildiği gibi çekirdek, protonlar, elektronlar vb. ortaya çıktı. Onların da son nokta oldukları düşünülüyordu. Daha sonraki araştırmalarda bunların da daha alt gruplarına inildi. Şu anda bilim adamları daha da alt gruplara iniyorlar. Dipsiz bir kuyu gibi. Yani o bildiğimiz minicik atomun içine girdiğimiz zaman sanki evrenin bir noktasından delik açılmış da içine düşmüş gibi oluyoruz. Bilim adamlarının ifadesiyle, yüzyılımızın başlarında da Einstein bu sistemi, bu karmaşık yapıyı gördüğü için "Tanrı zar atmaz." demiştir. O söz boşa söylenmiş bir söz değildir. Onun için kuantum fiziğinin içine girdiğimizde, normal fiziğin, Newton fiziğinin sınırları dışına çıktığımızda atomaltı dünyada doğrusal sebep sonuç ilişkilerinin geçerliliğini yitirdiğini görüyoruz. Burada artık kaotik bir düzen ortaya çıkmaktadır. Bizim sistemlerimiz burada lineer olarak çalışmamaktadır.

(Devam Edecek)

HOŞGÖRÜ ve SABIR

Cengiz CEVRE

GÜNÜMÜZ insanlığına baktığımızda hemen her yerde kusur arama ve sabırsızlık açıkça görülmekte ve sanki olağan hâle gelmektedir. Herhangi bir işin, insanın, olayın, nesnenin nedense yalnızca kusurları, eksikleri aranmakta, eleştirilmekte ve yargılanmaktadır. Aslında kusursuz insan bulmak zordur, hatta imkânsızdır. Hele devre sonunda insanlar realitelerini tamamlama telâs ve endişesindeyken bu daha da güçleşmektedir. Güzel bir atasözümüz vardır: "Kusursuz dost arayan dostsuz kalır." diye. Her şeyi bu sözler gayet yerinde ifade etmektedir.

Zaten dünya hayatımızın bir amacı da bu değil midir? Kusurlarını, eksiklerini, görgüsünü, tecrübesini tamamlamak değil midir? Kendimizde gördüğümüz eksikliği başkasında fark ediyoruz. Fakat bunu kabul etmek istemiyoruz. Kendi kendimizle karşılaşmaktan, kendimizi anlamak ve değerlendirmekten kaçıyoruz. Nasıl olsa eleştirilecek, kusur bulunacak kimseler, olaylar etrafımızda istemediğimiz kadar var. İşin kolayına kaçmak diye buna denir.

Eğer herhangi bir hizmeti, işi yapan kişi eksik, yanlış hatta kusurlu yapmışsa bizim ona nasıl yaklaşmamız gerekir? **Aynı yoldan geçmiş tecrübeli bir kişiye** kuşkusuz hoşgörecik ve sadece kırmadan hatırlatarak, yapıcı bir şekilde anlatarak, yol göstererek ve onu kazanarak bu yapılabilir. İnsanlar fırlatılıp atılmayacak kadar değerli ve kutsaldır. Tanrı hangimizi fırlatıp atıyor? Bunu hiç mi idrak edemiyoruz?

Hoşgörü, toplumumuzun en çok ihtiyacını çektiği ruhsal, manevî değerlerdendir. Hoşgörmek, "sevgi"nin akmasına da yesile olur. Varlıklar "Bir" olduklarını sezebildikleri ölçüde hoşgörü yeteneklerini de geliştirebilirler. Hoşgörüsüz devranlar aynı davranış biçimleriyle karşılaşırlar. "Burnundan kıl aldırmayanların" burunlarının dümdüz hâle gel-

mesi, yani kabuklarından kurtulma meselesi kendi lehlerine olacaktır. Çünkü kimse kimseyi yargılayacak durumda değildir. Varlığın kendisiyle kendi kendine "hesaplaşması" en büyük hakikatlerdendir. Sadece Varlıksal Yardımlaşma ve Dayanışma gereğince biz ona bazı şeyleri "hatırlatabiliriz". İhtiyacımız olduğunda bize de aynı hatırlatma yapılır. Bunu anlayana ne mutlu!

Sabır konusu ise "hoşgörü"ye eşlik eder.

Sabır, atıl olmamalıdır ve sadece beklemeye dayandırılmamalıdır. Sabır **bilmek**le olası ve alâkalı bir şeydir. Sabır, imanın arkadaşısıdır. İman ise varlığın kendisini Yukarı'ya teslim etmesidir.

Eskiler "Lâ havle" çekerlermiş. Böylelikle kötü bir şey söylememek için kendi kendilerine sabır diliyorlardı. Bundan alınacak iyi bir ders vardır.

"Kozmik Öğretmen-Amona"da sıkıntılı, sabırsız durumlara girince ellerini yukarıya kaldırıp derin bir nefes alma tavsiye ediliyor.

Tüm bu şekilsel sabır hareketlerinin dışında vicdanen, ruhen ve insan olarak sabır melekemizi geliştirmemiz gerekir. Her şey bizim istediğimiz zamanda değil, "olması gereken zamanda" olacaktır. Bu bir "**bilgi**"dir. Bunu alanların daha fazla sabır göstermeleri, esnek ve uyumlu olmaları elzemdir.

Sabırsızlığın boşuna enerji kaybı olduğunu zaten sürekli yaşayıp görmekteyiz. "Kör kör gözüm parmağına" daha ne kadar sürecektir?

Dünyanın ve her şeyin mükemmel uyum içinde bulunup, iradelerinin çelişmeden varlıklarını sürdürdüğünü ne zaman görüp anlayabileceğiz?

Umalım ki iş isten geçmeden, hoşgörü ve sabır niteliklerimizi geliştirelim ve enerjinin rahatça akmasını sağlayalım. Sonsuz sabır sonsuz enerji demektir. Bıkmadan, usanmadan yolumza devam edelim.

Hayatın amacına ve güzelliklerine varalım... ■

İÇ ÖZGÜRLÜK

• Ercüment KAYA

İnsanoğlu var olduğundan bugüne kadar sürekli gündemde kalmış bir kavramdır "özgürlük". Belki de çoğu zaman yemek içmekten daha fazla önemsenmiştir. Bu kadar önemsenen bir şeyin insanlar tarafından nasıl bir anlayışla ele alındığını burada ifade etmemiz gerekiyor.

Geçmişten bugüne kadar gelen özgürlük anlayışı, iç özgürlükten ziyade bir çeşit "dış özgürlük" anlayışı olarak ele alınmış ve bugüne gelmiştir.

"Dış özgürlük" ya da dışarıda aranan özgürlük anlayışı, insanların kendi varlıklarıyla ilgili bilgisinin yetersizliğinden meydana gelmiş, insanı bir yere götürmeyen, kısır döngüler içine alan, gerçek hedefinden uzaklaştıran bir anlayış şekli olarak karşımıza çıkmaktadır.

Ruhçuluğa göre insan, ruh ve fizik bedenden oluşmuş üçüncü bir varlıktır. Ruh varlığı, fizik kâinatlarda özündeki bilgisinin uygulamasını yapmak ve maddeyi geliştirmek için fizik bedenleri araç olarak kullanmaktadır. Bu demektir ki, ruhun tesiriyle madde hayat bulmuştur. Yani insan olarak bizim gerçek ve ebedî olan tarafımız "ruh"tur.

Fakat diğer bir gerçek ve daha doğrusu ilâhî bir gereklilik de şu ki, varlığın, kullandığı fizik bedenlere tesirini birçok vasatlardan ve gittikçe kabalaşan bir şekilde göndermesidir. Bunu, kabaca çok yüksek gerilimli bir elektrik enerjisinin birkaç mumluk bir ampulu ısıtması için, arada enerjinin kuvvetini düşürücü birçok vasatların bulunması gerekliliğine benzetebiliriz.

Bedene bağlanan ruh varlığı, içine girdiği zaman ve mekânın şartlarına uyum sağ-

layarak şuurunu daraltmasının sonucu olarak, kendisiyle ilgili bir unutmaya sürecine girer. İnsan böylece çok yüklü bir şekilde maddenin tesirleriyle hemhal olur. Sonsuz ruh varlığı için bu , maddenin sınırları içindeki dar bir anlayış içinde kalması anlamına gelir. Böylece insan, içinde yaşadığı fizik dünyanın ikilemleri arasında bir özgürlük anlayışı geliştirmeye çalışır.

Nedir bu ikilemler?

İyi-kötü, güzel-çirkin, günah-sevap, vb. Ruh varlığı, fizik âlemdeki tatbikatlarını göreceli değerlere sahip bu illüzyon dünyasında gerçekten zor şartlar altında yapmaktadır.

Ruh, irade ve iktidarı sayesinde uyum sağladığı âlemlerin yasalarına ve icaplarına uyarak, bilgi ve uygulama için her istediği zaman plân düzenleyerek bedenlenen (enkarne

olan) maksatlı ve müessiriyet sahibi şuurlu bir varlıktır.

Ama insan, yazımızın başında da belirttiğimiz gibi, ne sadece ruh ne de sadece fizik bedendir. Her ikisinden oluşmuş üçüncü bir varlık durumundadır. Bu durumda hem ruh hem de fizik bedeninin tesirlerine açık bir vaziyettedir. Madde âleminde tatbikat yapan ruh varlığı, bu âlemin yasalarına ve icaplarına uymak durumundadır. Madde âlemindeki dar şuur kapasitesine bağlı olarak gelişen özgürlük anlayışı da bu göreceli ortam içerisinde o kadar çok çeşitlenmiş ki, âdetâ her insan için değişen bir özgürlük anlayışı hâline gelmiştir. İnsan işyerine istediği elbiseyle gidebiliyorsa, her istediği zaman seyahat edebiliyorsa, karşı cinsten bir insanla el ele gezebiliyorsa, kısacası istediği zaman istediğini yapabiliyorsa kendisini özgür zannetmektedir. Bu çeşit özgürlük anlayışı kabuğa ait bir özgürlük anlayışıdır. Nefsinin tatmini peşinde koşan, duygularının âdetâ esiri olmuş bir varlığın özgürlük anlayışıdır.

Bu, küçük bir çocuğun istediği zaman dışarı çıkıp oyun oynamadığında özgür olmadığını düşünmesi gibidir. Halbuki ruh varlığı plânladığı bir yaşama, varlıksal bir ilke olan "Seçme Özgürlüğü İlkesi"ne dayanarak girmektedir. Yani tatbikat yapacağı zaman ve mekânın şartlarını bilerek gelmektedir. Ama bedenlenmeyle başlayan şuur daralması ve unutmaya süreci içerisinde araç olarak kullanacağı şeyleri (duygular, tüm maddî vasıtalar) amaç hâline getirmektedir. Bu, fizik bedenini kendisi zanneden insanın durumudur. Bu insan, kendisini peşin fikirler, negatif duygular (kin, korku, alınganlık), alışkanlıklar, gurur, kibir, eşkoşmalarla sınırlayan insandır. İşte iç (gerçek) özgürlüğü engelleyen sebepler de bunlardır. Bu durumda bulunan insanın aradığı özgürlük beyhudedir ve gerçek özgürlükle hiçbir alâkası yoktur.

Gerçek özgürlük, öz varlığından gelen sese gitgide daha fazla kulak vermek ve uymakla elde edilecektir. Yukarıda saydığımız gerçek özgürlüğümüzü engelleyen sebeplerin farkına varmak çok önemlidir. Bu durumda insanın "kendini tanıma" çalışması içerisi-

ne girmesi gerekmektedir. Kendini tanıma, elbette fizik anlamdaki bir tanıma değildir.

Ruh varlığının, sonsuz tekâmül yolunda bilgisinin tatbikatını yaparken karşılaşacağı her olayda alacağı dersler vardır. Bunlar göreceli dünya anlayışına göre negatif de olabilir, pozitif de. Nefsanî bir yaklaşımla işimize gelmeyenleri karşıya, işimize gelenleri kendimize yontmakla hiçbir şey elde edemeyiz. Şu anda mutluysen, biraz sonra mutsuz olma, şu anda severken biraz sonra nefret eder ve şu anda özgürken biraz sonra özgür hissetmeme gibi çeşitli duygusalıklar içinde olabiliriz. Bu da bir kere daha göstermektedir ki, böyle bir insanın özgürlük anlayışı kendi içinde bile her an değişmektedir ve görecelidir.

İç özgürlüğü, öz varlığımıza ait özgürlüğü yaşamak için "kendini tanıma" çalışması içerisinde yapabileceğimiz belli başlı şeyler şunlardır:

Nefsin terbiyesi:

Peşin fikirli olmamayı, kin, korku ve alınganlığı terk etmeyi, alışkanlıklarımızdan vazgeçmeyi, gurur ve kibiri bırakmayı, eşkoşmalardan vazgeçmeyi, eksiklikleri ve hatayı kendi dışımızda aramamayı içerir.

Sevgi:

Burada "Beni seveni ben de severim" gibi duygusal bir sevgi anlayışı düşünülmemelidir. Çünkü gerçek sevgi, bir tebliğde de ifade edildiği gibi, "bir varlığın eksikliğini tamamlamaktır". Bu ifadede göz yaşlarıyla süslenmiş bir duygusalılık yok. Yaptığı iyiliğin karşılığında maddî bir çıkar beklemek yok. Rabbinden bir tomar sevap koparmak gibi mistik bir ticaret yok. Eksikliğini tamamladığı bir insana hükmetme hakkını kazanmak yok, kibir yok, nefsanîyet yok, "iyilik yaptım" demek yok. Sadece vermek, kendinden öteye taşmak, hesap tutmamak var. Karşısındaki varlık hangi hâlde olursa olsun, yıkmak ve bozmak değil, birleştirmek ve bir eksikliğini tamamlamak var. Sevgi, insanlara bilerek hizmet etmektir. Sevgi, Yunus'un dediği gibi, tüm varoluşa bir gözle bakabilmektir. Bunları başarabilmek için en büyük rehberlerimiz akıl ve vicdanımızdır.

NEDEN TEKRAR DOĞUYORUZ?

SİMDİ, bu olayı tekrardoğuş olgusu olmadan açıklamaya çalışmak çok zordur. Romen askerinin geçmiş bir hayatının anılarının aynı ortamda bulunmanın ve daha birçok sebebin etkisiyle su yüzüne çıktığı anlaşılmaktadır.

Bugün biliyoruz ki ruhun hafıza melekesi, klâsik psikolojinin ifade ettiği beyin hafızası değildir.

Ruh, bütün geçmişini en ince detayına kadar hafızasında saklamaktadır. Ve belli şartlar oluştuğunda, geçmiş hayatlardaki anılar, yaşanılan bir hayatta su yüzüne çıkabilmektedir.

Doğum İşaretleri

Kendiliğinden hatırlanan tekrardoğuşların önemli kanıtlarından biri de geçmiş hayatlarda yaşanılan bir yaralanma olayının vücutta bıraktığı izin, bu hayattaki beden üzerinde de bulunmasıdır.

Doğumla beraber vücutta bulunan ama bir anlam verilemeyen kesik ve delinme izleri, eksik parmak, kopuk kulak vb. işaretler, geçmiş bir hayata ait, ruhta derin izler

bırakmış olayların canlı hatıralarıdır.

Tekrardoğuş yasasının gerçekliğini maddesel düzeyde kanıtlayan doğum işaretlerinin en çok rastlandığı ülkeler Alaska, Türkiye, Lübnan ve Hindistan'dır.

Ruhsal İrtibatlar Kanalıyla Alınan Bilgiler

Ruhsal irtibatlar kanalıyla da tekrardoğuş olgusunu ispat edici çok sayıda bilgi alınmıştır.

Ruh varlıklarından alınan bilgilere dayanılarak tespit edilen geçmiş hayatların örnekleri çoktur.

BÜTÜN YARADILIŞ BİR AHENK, DÜZENLİLİKTİR

Bütün yaratılış, kozmos, ahenk, düzenlilik demektir. Tesadüfe asla yer yoktur. Onun için bir sineğin kanadının titreşimi evreni titreştirir denmiştir. Onun için, yaprak bile ağaçtan sebepsiz yere düşmez, denmiştir.

Ahenk içinde bir oluşun parçası olan bizler, bu ahenğin dışında değiliz, ama nedense öyle sanırız. "Hiçbir insanın doğuşu tesadüfe dayalı

(Geçen Sayıdan Devam)

değildir."

Bir olayın oluşumuna vesile olan olaylar genellikle gerçekten o olayın olma sebebini oluşturmazlar. Yani görünen son sebepler, o olayın gerçek sebebi değildir. İşte bizler görünenin arkasındaki görünmeyen sebebe nüfuz edemediğimiz için olayların bir başıbozuk tesadüfler zinciri içinde gerçekleştiğini sanırız. Ama bu asla böyle olmaz. İşte bu zanlardır ki, bütün tabiatta kendini her an tezahür ettiren tekrardoğuş yasasını görmeye engel olur.

Tekrardoğuş bilgisi, meselelere daha şuurlu bir perspektiften bakmaya sebep olacak bilgidir. İnsanı şuurlu olmaya götüren bilgidir.

TEKRARDOĞUŞ PRENSİBİ BÜTÜN CANLILIĞI KAPSAR

Tekrardoğuş bilgisiyle bakıldığında, bütün ırksal özellikler, bütün genetik farklılıklar ve bunun getirdiği farklı insan yapıları, sonsuz sayıda ki değişkene bağlı olarak oluşan kişilikler ve bu kişiliklerin görünmeyen yüzündeki ruhi prensip anlaşılır olmaya başlayacaktır.

Tekrardoğuş, tek kelimeyle, yenilenme, mevcut olanın imkânlarını soğurduktan sonra yeni bir hamleyle, yeni bir imkân yaratma işidir. Gelişme, tekâmül ancak böyle olur.

İyi bir gözlemci, hayatın bir tekrardoğuşlar zinciri olduğunu ve yalnız insanın hayatını değil, bütün canlıları saran bir özelliğe sahip olduğunu görür.

Çiçeklerin baharda canlanması, mevsimlerin birbiri ardına doğuşu, uykuyla geçen bir geceden sonraki uyanış, hepsi tabiatın canlılığını sürdürdürebilmesi için tekrardoğuş kanununu yorumlayış biçimleridir.

Yıldızlar doğuyor, yıldızlar ölüyor. Daha geniş perspektiften bakarsak, artık evrenlerin doğuşuna tanık oluyoruz.

Varlık olup da ömrünü tamamlayamayacak yoktur. Hepsi kendi ölçüğünde doğar, gelişir, ölür. Temel olarak bir çiçekle, bir evren aynı prensibe tâbidir: TEKRARDOĞUŞ

İşte bütün bu sürekli gelişimi ayarlayan ve tekrardoğuş kanununu kullanarak, hem maddeyi, hem de varlığını geliştiren, RUH VARLIĞI'dır.

BİR KANUN, ÇÖZDÜĞÜ PROBLEMLERLE KENDİNİ İSPATLAR

Ortaya konulan bir kanunun doğruluğu, açıklan-

makta güçlük çekilen ya da henüz varlığı bilinmeyen sorunları ve çözüm yollarını ortaya koymasıyla anlaşılır. Yani problem olarak görünen olaylar, kanunun bilinip tatbik edilmemesinden kaynaklanmaktadır.

Aeorodinamiklerle ilgili yasalar bulununca havacılık teknolojisi büyük bir sıçrama göstermiştir. Hayal bile edilemeyecek hedeflere ulaşılmıştır. Yasaların bulunuşu, çözümsüz yolları çözümlü kılmış, ayrıca da yeni imkânlar yaratmıştır. Bu yaklaşımı bütün bilimlere ve yasaların kapsamına alabilirsiniz.

İşte tekrardoğuş kanunu da, bugün için çözümünü imkânsız gibi görünen ve bu yüzden de hasır altı edilen -ki bilim bu işi yaparken, efendim bu bizim disiplinimiz dışındadır, bizim disiplinimiz içinde böyle bir şey olamaz, diyorlar- birçok probleme çözüm getirmektedir.

Nedir bunlar? Bu yasanın sürekli işlerliği nedeniyle, beşerî kişilikler daha yüksek bir amaç için araç olarak kullanılmakta ve insan için herhangi bir araca gösterilecek önemden fazlasına lâyık olmadıkları bilgisini vermektedir. Böylece Grönland'da yaşayan bir eskimo ile Afrika'da yaşayan bir yerlinin kullandıkları kişilik formunun, bu

kişiliklerin arkasındaki ve onları yaratıcı ruh varlığının gelişim plânlarına bağlı olarak oluşturdukları prensibi anlaşılır. Böylece önemli ırk, önemsiz ırk; önemli din, önemsiz din; kayırılmış millet, lânetlenmiş millet kavramları ortadan kalkar. Ve bilgiye istinat eden bir hoşgörü kavramı ortaya çıkarılmış olur.

Zekâların bireyler arasındaki dağılımının çok adaletsiz gibi görünmesi, bazı kişilerin yüksek zekâlarıyla kendilerine daha rahat dünya şartları yaratmaları; düşük zekâlı bir insanın, ister istemez az başarılı, bedenen çalısın ve daha ağır, ıstıraplı şartlarda yaşaması mukadderdir. Tekrardoğuş bilginin olmadığı zaman, buradaki ilâhîlikten söz edemeyiz. Halbuki, tekrardoğuş bilgisine varlığın birçok hayat serileri içinde, tekâmül ihtiyaçlarına en uygun kişilik formlarını seçtiği ve gerçekte hiçbir adaletsizlik olmadığı anlaşılır.

Bebek yaştaki ölümle rin, ne materyalist anlayıştaki "tesadüf" açıklaması, ne de dinlerin, "Efendim, Allah'ın hikmetinden sual olmaz; öyle ölenler diğerlerine ibrettirler ve doğrudan cennetliklerdir." açıklaması mantıklıdır. "1 yaşında ölüp otomatik olarak cennete gitmeyi kim istemez? Oh, hiçbir şeyden haberimiz de olmuyor. Neden ben, yaşamaya ve günah işlemeye mahkum edildim. Bu haksızlık değil mi? Halbuki, ilâhî ada-

letten şüphe edilemez."

Küçük yaştaki ölümler diğer insanlar için birçok tesire sahne olmaları bakımından inkâr edilemez. Ama böyle bir yaşam ve ölüm plânının, o varlıkların tekâmülü için elzem olduğu fikri daha doğrudur. Varlık, tekrardoğuşlar serisi içinde, Sebep Sonuç Yasası'nın işlemeyle, çocuk yaşta ölümlü bir hayatı da seçecektir. Bu çok mantıklı bir süreçtir ve zaten de böyledir.

İlâhî adalet tekrardoğuşlar içerisinde, sürekli kendini dengelemekte ve kimse'nin hakkını kimseye geçirmemektedir. Tabii, bu cümleyi parasal, maddî bakımdan bir denge olarak anlarsak, meseleyi çok egoistçe irdelemiş oluruz.

Diyebilirsiniz ki, "Okuyoruz; tekrardoğuşların istatistik dökümlerinde, varlıklar çoğunlukla fakir, çok az zengin, bu nasıl oluyor?" Denge ve hakkın geçmemesi, her

varlığın tekâmül ihtiyacı için uygun tesirlerle yeteri kadar beslenmesi ve bir diğerine nazaran azlık veya çokluğun söz konusu olmadığı, dikkat edilmesi gereken bir noktadır.

İşte tekrardoğuş yasası, bütün varlıklara zerrece hak geçirmeden, sonsuzluk içerisinde tekâmüllerini sürdürebilmeleri için gerekli imkânı yaratır.

Tekrardoğuş yasası, kişiliklerimizin yapay olduğunu, çoğunlukla dünyasal fertlerden etkilenecek yapılaştığını ve bu kişilerle değerlendirilmiş dünyada, bazı dünyasal kavramlara (para, şöhrat, güç) çok fazla idantifiye olduğunu, eş koşulduğunu anlatır. Ve varlıkların yapay kişiliklerinin gerisine doğru kayarak kendisini tanımamasının bilgisini verir. Bu bilgiyle tatbikat yapan varlık, doğal olarak yapay eşkoşmalarından aşamalı bir şekilde kurtulur. Hayata yavaş yavaş ruhun gözüyle bakar. Bu da tek keli-

meyle, daha önce de söylediğimiz gibi, bütün olan bitenin, ruh varlığını tekâmülüne hizmet etmek bakımından bir anlam taşıdığı ve hoşgörünün bilimsel anlamıyla ortaya konulmasına sebep olur.

Bugün adını bildiğimiz, aile meclislerinde sıkça tekrarladığımız hoşgörü, bilgisizliğimizin tabii bir sonucu olarak "Hoşgörü göstereyim, ama lâıyk olana!" gibi saçma bir tabana oturmaktadır. Halbuki yaşamak ve tekâmül etmek gibi çok ilâhî bir kaderi yüklenmiş olan insanın hepsi hoşgörölmeye lâıyktır. İşte tekrardoğuş yasası bize bunları öğretir.

Burada neden Mevlâna'nın, o dünyaca bilinen ve insanları Konya'ya çeken o sözleri söylemiş olduğu anlaşılmış olur. "Ne olursan ol yine gel...", Yunus'un "Yaradılanı hoş gör, Yaradan'dan ötürü." sözleri de aynı anlamda gelir. ■

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

4 NİSAN	Yaşamdaki Devresellik	(İRAD Üyesi) Engin EMİR
11 NİSAN	Spiritüel Açıdan Doğal Afetler	Ercüment KAYA
18 NİSAN	Evrende Tesadüf Var mı?	Emre ÜLKER
25 NİSAN	Spiritüel Açıdan Büyü ve Nazar	Günay YALÇIN-Tülin ETYEMEZ

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:15.00-17.00)

22 NİSAN	Şuurulluk Mekanizması	(İRAD Üyesi) Cengiz CEVRE

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,

Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Parapsikoloji Enstitüsü'nün Araştırma Başkanı, parapsikolojinin geleceği konusunda bazı fikirlerini sunuyor.

PARAPSIKOLOJİNİN GELECEĞİ

* Richard S. BROUGHTON Çev: Kemal MENEMENCİOĞLU *

KONU 1: GANZFELD HÂLİNİN PSİ ARAŞTIRMASI

GANZFELD, süjenin rahatlatıldığı, görsel ve işitsel uyarılardan uzaklaştırıldığı ilımlı bir duyu izolasyon hâlidir. Süje bu hâlde iken belirli bir hedefle ilgili bilgi edinmeye çalışır. Genelde bu bir resim, sanatsal baskı veya şimdi daha yaygın olarak kullanılan bir film veya karton filminden bir klip olmaktadır. Tabii ki, süje hedeften uzak tutulur ve aklına gelen düşünceleri, imajları, hatıraları vs. anlatarak yanıt vermektedir. Bu prosedür 1960 yıllarının DDA- rüya çalışmalarının ürünüydü ve bu deneylerin yürütülüp değerlendirilmesi için geçen yıllarda uygun prosedür ve istatistik yöntemler de gelişmiştir.

Ganzfeld, DDA için uygun şartları azamî duruma getirmek için tasarlanmıştır. Değişik laboratuvarlarda daha da çok deneyler yapıldıkça, elde edilen sonuçlar bu savın yürüdüğüünü göstermiştir. Dolayısıyla meta-analiz parapsikolojide uygulanmasında ilk seçilen ve uygulananlar arasında yer almıştır. O zamana dek 42 ganzfeld çalışmasının basıldığı 80'li yılların başında, ganzfeld deneylerinde gerçekten DDA kanıtları olup olmadığı konusunda eleştirmen Ray Hyman ve parapsikolog Charles Honorton arasında bir tartışma başladı. Genelde bu çalışmaların yüzde 55'i hayret edici olumlu sonuçlar veriyordu (rastlantı oranı ise yüzde 5 olarak beklenebilir). Hyman bunun mübalağa edilmiş bir hata olduğunu ve istatistik değerlendirmelerdeki farklılıklar ve deneydeki kusurlar ele alındığında bu oranın rastlantı oranına düşeceğini iddia ediyordu. Honorton ise, Hyman'ın kusur analizinin kusuru olduğunu savundu (ki bir istatistik uzmanı da bunu teyit etti) ve standart bir deney yöntemi kullanan bü-

(Geçen Sayıdan Devam)

tün çalışmalar (10 değişik laboratuvarında 28 çalışma) incelendiğinde, sonuçlar halen etkileyici bir sayı olarak %43 oranının elde edildiğini gösterdi.

Ganzfeld deneyinde bir süje

Bu tartışma, Journal of Parapsychology'nin 1985 cildinde basıldı (Cilt 49, No. 1, sayfa 3-91). Yaklaşık bir yıl sonra bu dergide, tartışma konusunda parapsikologlar, eleştirmenler ve (ister inanın ister inanmayın) tarafsız gözlemciler tarafından hazırlanmış bazı yorumlar yayınlandı (1986, Cilt 50, No. 4). Bunların arasında en dikkat çekici, meta-analizin uygulanması konusunda tanınmış bir uzman olan Harvard Üniversitesi'nden Robert Rosenthal'ın yazdığı bir yorumdu. Rosenthal, Honorton'ın analizini destekledi ve genişletti. Rosenthal meta-analizin istatistik araçlarını kullanarak, ganzfeld'de elde edilen gerçek puanlama oranının yaklaşık %33 olabileceğini hesapladı. Rosenthal, yorumunu ganzfeld'de bir şeylerin olduğu kanısı ile bitiriyordu. [Bu analiz, Rosenthal'ın bir meslektaşısı ile birlikte, "Olağan Dışı İnsan Performansı" nı araştıran ABD hükü-

metinin Ulusal Araştırma Komitesi'nin (NCR) isteği üzerine hazırlanmıştır. Sonradan araştırma komitesinin başkanı, parapsikolojiyi araştırmakla yükümlü alt-komitenin sonuçları ile çakıştığı için, Rosenthal'a, parapsikoloji ile ilgili kısmını geri çekmesi talebinde bulundu, ama Rosenthal bunu kabul etmedi. Ray Hyman o alt-komitenin başkanı idi.]

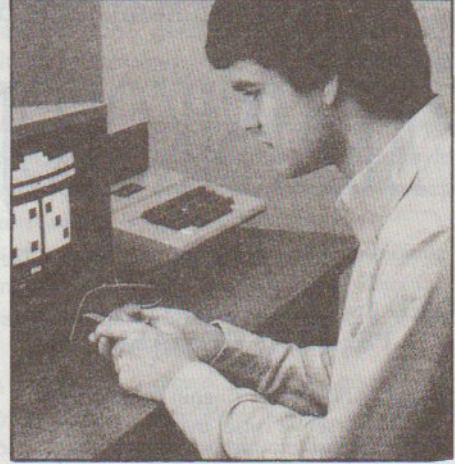
Derginin aynı sayısı oldukça ilginç bir belge içeriyordu. Hyman ve Honorton "Ortak Bir Bildiri"yi birlikte hazırladılar. Her iki yazar ganzfeld buluşları konusunda fikir ayrılıklarına sahipti ama her ikisi de bir parapsikoloji araştırmalarının içermesi gerektiği ayrıntılı kriterler konusunda anlaşılardı. Bu önemlidir, çünkü bir eleştirmen ve bir parapsikolog eleştirmeni tatmin etmek için nelerin gerektiği konusunda ilk kez uyuyorlardı.

Psi araştırmalarının geleceğine bir göz atığımızda ise şunları görebiliriz: Bilim adamları parapsikolojinin içerdiği bir konudaki geçmiş araştırmalara bakabilirler ve benzeri deneylerin genelinde ne tür etkinin bulunduğunu hesaplayabilirler. Sonra da, eleştirmenler ile gerekli araştırma ve raporlama standartları konusunda önceden anlaşmış olan parapsikologlar, daha da başka deneyler yapmaya devam ederler. Her ne kadar bunlar bilimsel gelişmenin neredeyse ideal bir tablosu gibi gözükse de, bu sadece geleceğin bir düşüü değildir. Şimdi den yaşanmaktadır ve gelecekte daha sık olacak yaşanacaktır.

Hyman ile karşılıklı kabul edilen şartları izleyen Honorton ve araştırmacı ekibi, on bir yeni ganzfeld çalışması yaptı (358 celse). Bu çalışmalardan onu, ortalama yüzde 34 isabet oranı ile olumlu sonuç verdi. Bu oran Rosenthal'ın hesapladığı ile neredeyse eşittir. Honorton çok açık bir şekilde, işini bilen bir araştırmacının elinde ganzfeld'in, en çetin eleştirmenlerin taleplerini karşılayabilen ve tekrarlanabilen bir deney olduğunu göstermiştir.

KONU 2: MİKRO-PK

Yirmi yılı aşkın bir süre önce, Helmut Schmidt parapsikolojiye önemli bir etkisi olacak yeni bir psikokinezi araştırma dalının önderliğini yaptı. Schmidt, fiziksel bir işlemin sonucunun (ilk deneylerinde değişik lâmbaların yakılması) gerçekten rastgele doğal bir işlem ile belirlendiği bir aygıt geliştirmişti. İlk deneyinde hangi lâmbanın yanacağı, bir Geiger-Müller

Bir bilgisayar oyunu şeklindeki Mikro-PK araştırması

tüpündeki stronsiyum-90'dan çıkan bir beta parçacığının gelişi ile belirlenmekteydi. Lâmbalar, fiziğin bilinen kurallarına göre tam eşit yanma olasılıklarına sahiptiler. Schmidt, bazı süjelerin, olasılıkları sadece şuuruları ile değiştirebileceklerini göstermiştir - normalde bir şans eseri olması gereken olayların olasılığını değiştirebiliyorlar. Böylece, cisimleri hareket ettirme diye bilinen daha eski PK'den ayırt etmek için 'mikro-PK' denilen araştırma alanı doğmuştu.

Schmidt'in çalışması, psikokineziye bakış açımızı değiştirmesi veya en azından ona yeni bir boyut katması dışında, parapsikoloji laboratuvarına yöntemler açısından yeni bir seviye getirdi. Deneyler büyük çapta otomatiktir ve kayıtları mekanik olarak yapılırdı. Cihazların karmaşıklığı (genelde çoklu veri kaydetme) süjelerin olası sahtekârlığını hemen bertaraf etmiştir. Yöntemler açısından bu deneyler, eleştirmen C.E.M. Hansel'in ortaya koyduğu kriterleri çok aşmıştı bile ve Ray Hyman, Schmidt'in çalışmaları için şöyle demişti: "Benim gibi eleştirmenlerin şimdiye dek karşılaştığı en zorlayıcı çalışmalardır".

Daha sonra, Schmidt radyoaktif kaynağın yerine, olayların gerçekten rastgele oluşunu sağlayabilmede aynı potansiyele sahip elektronik gücü getirdi. Bundan hemen sonra, başka araştırmacılar da onun yolunu izleyerek benzeri deneyler geliştirdiler. Zamanla mikro-PK deneyleri yerleşik kontrol testleri ve

müdahaleye karşı korunmaları içeren bilgilere tâbi oldular.

1989 yılında Princeton Üniversitesi'nden iki bilim adamı, Dean Radin ve Roger Nelson, bulabildikleri bütün mikro-PK çalışmalarının bir meta-analizini yaptılar. 579 deneysel çalışmayı açıklayan 152 rapor ve 68 değişik araştırmacıdan gelen 235 kontrol çalışmasını buldular. Bütün deneysel çalışmaların ortalama bileşik sonucu, şans unsurunun bir açıklama bileceğine karşı muazzam ve ezici bir üstünlük göstermişti: yaklaşık bire karşı 10^{35} .

Ne kadar dikkat çekici olursa olsun, bu Radin ve Nelson'un analizinden çıkan en yararlı buluş olduğu anlamına gelmez. P değerinin arkasında çok küçük bir etki hacmi vardı. Bir fenomen olarak mikro-PK aslında çok zayıftır ama ortadadır. Bu buluşları tekrarlamak isteyen araştırmacılar için bu çok önemli bir bilgidir.

Radin ve Nelson'un, meta-analizi, eleştirmenler tarafından ortaya atılan bazı iddialara yanıt vermek için kullanmaları daha da önemli idi. Parapsikologların, yöntemlerini geliştirdikçe beklenen etkinin ortadan kaybolduğu görüşü eleştirmenlerin özdeyişleri hâline gelmiştir. Başka bilim adamlarının da yardımıyla, Radin ve Nelson her bir çalışma için ayrı ayrı tanımlanıp uygulanabilen 16 kalite ölçüsü geliştirdi. PK sonuçları kalite açısından incelendiğinde, Radin ve Nelson, incelemenin kalitesi ve sonuçları arasında herhangi bir ilişki bulamadı. Eleştirmenlerin, PK sonuçlarının yarım yamalak yöntemlere dayandığına dair iddialarının kökü kurutulmuştu. Ayrıca Radin ve Nelson, sonuçlarının sadece birkaç araştırmacıya ve birkaç olağanüstü deneye dayanmadığını gösterdiler. Mikro-PK buluşları çok sayıda deneye ve araştırmacıya dayanmaktadır.

Mikro-PK araştırmaları sırasında, parapsikolojinin geleceğine ait diğer bir tarafının doğum sancısını görmekteyiz. Bu araştırmadan çıkan tabloda insanların bir nevi "zihinsel güç" ile değil de, zihnin direkt hareketleri ile etraflarındaki ortamlarını etkiledikleri gözüküyor, yani olayların olasılıklarını değiştirebilen bilgiye dayalı bir tür işlem ile. Bunlar herhangi olaylar değil, içlerinde önemli oranda bir rastgelelik olan olaylardır. Ama bunun, PK olayını parapsikoloji laboratuvarının garip ve yapay dünyasıyla sınırlandırdığını sanıyorsanız, bir daha düşünmeniz gerekecektir. Dünya rastgeleliklerle doludur. İnsan beyninden tutun, modern teknolojinin geniş yelpazesine dek her şey rastgele unsurlar içermektedir. Tabii, teknolojik ürünlerin çoğu, örneğin arabanız veya fotokopi makineniz rastgele çalışmaya göre tasarlanmamıştır, ancak elektronik parçalar aşınmaya başlayınca veya tasarlandığı amacın dışında kullanıldığında neler olur? Atomik seviyede rastgele özellikler kazanabilirler.

Mikro-PK bazı bakımlardan bir tür sinyale benzemeye başlamıştır. Olasılıklı sistemlere belirli veriler girip (ancak çok az bir miktarda) sonucu yönlendirdiği gözükmektedir. Bu durumda, bu zayıf etkiyi saptamaya ve belki de güçlendirmeye yönelik daha hassas teknolojileri üretmek mümkün olacaktır. "Zihinsel bir etki"nin saptanıp güçlendirilmesi mümkünse, bu etki değerlendirilip kullanılamaz mı? Bilim adamları mikro-PK teknolojisini yapay zekâ yazılımında elde edilen en son gelişmelerle bir arada yürütmeye çalışıyorlar. Bu tür hususlar parapsikolojinin geleceğinin bir parçasını oluşturacaktır.

(Devamı Gelecek Sayıda)

(Kaynak: Psi Today, Sonbahar 1993, Sayı 1)

YENİ ÇIKAN KİTAPLARIMIZ

Halîk HACALOĞLU

ZERDÜŞT
"AHURA
MAZDA"

Paul BRUNTON

İÇSEL
GERÇEKLIK

Paul WATSON

PARAPSIKOLOJİ
DERSLERİ
(4. Baskı)

P. EMMANUEL
Hint, Yunan ve Mısır
Mistiklerinde
GİZEMLİ
BİLGİLERİN
KAYNAKLARI
(2. Baskı)

P. D. OUSPENSKY

İNSANIN
BİLİNMEYEN
PSİKOLOJİSİ
(2. Baskı)

DOĞAÜSTÜ NİTELİKLİ TEZAHÜRLER

* Jean-Luc BERAULT - Çev: Yavuz KESKİN *

ŞİFAYI ONAYLAMADA KULLANILAN KESİN ÖLÇÜTLER

HASTA, önemli hastalıklar arasında sayılan bir hastalıktan muzdarip olduğuna dair bir delil sunmak zorundadır. Bu, her zaman kolay olmamaktadır, çünkü kiliseye karşı olan doktorlar tıbbi rapor vermeyi reddetmektedirler. Şifa ile sonuçlanmış olayların kahramanları, epey bir zaman beklendikten sonra muayene edilmektedirler; bundan maksat, şifanın köklü bir biçimde gerçekleşip gerçekleşmediğini saptamaktır. Eğer incelenmiş olan vaka, bu kesin ölçütlerin hepsine cevap veriyorsa, "Lourdes Tıp Bürosu"nda zapta geçirilmektedir; bu büro, mucizevi özelliği konusunda bir fikir beyan etmeden ve son sözü din adamlarına bırakmak kaydıyla, şifanın gerçek olduğunu onaylayan bir dosya tanzim etmekle yetinmektedir.

1916 yılının güzel bir ilkbahar gününde, Avrupa'da savaş olanca şiddetiyle devam ederken, Santarem (Portekiz) civarında bulunan Fatima köyüne mensup üç küçük çocuk, koyunlarını otlatmak üzere civardaki dağlara çıkarlar. 10 yaşındaki Lucia dos Santos, 9 yaşındaki François ve 7 yaşındaki Jacinthe Marto, yaşlarının verdiği tasasızlık içinde gülüşüp oynamakta ve bir yandan da sürülerini sözde gözlemektedirler.

Öğle olup da, güneş tam tepelerine dikilince, bir korunun yakınına oturup nevalelerini yemeye koyulurlar; tam o sırada tepenin zirvesinde meydana gelen bir rüzgâr dalgası-

(Geçen Sayıdan Devam)

nın üzerlerine doğru geldiğini hissederler. Gözlerini şaşkınlıkla göğe doğru çevirdiklerinde doğu yönünden üzerlerine doğru gelen ışıklı bir küre görürler; korkudan ödleri kopar. Doğaüstü görünümlü ışık her yanlarını kuşattığı zaman insana benzer bir şeklin materyalize olduğunu ve kendisini, onlara "Barış Meleği" diye tanıttığını fark ederler.

Aynı haberci, çocuklara daha sonra iki kez daha görünmüş ve onlara Notre-Dame-du-Rosaire'in bir sonraki gelişini müjdelemiştir. Çocuklar korku içinde konuyu ailelerine anlatmışlar; bunun üzerine, sonraki tezahürlerde çocukların peşine takılanların sayıları da gitgide artmıştır.

Böylece Meryem Ana daima her ayın 13. gününde ve aynı şartlar altında görünmüştür; her seferinde de aynı meşe ağacının yaprakları arasında belirlemiştir. İşin şaşılacak yanı şudur ki, onu açık seçik olarak sadece çocuklar görebilmiştir; sayıları on binleri bulan diğer seyircilere gelince, onların hepsi de, ışıktan oluşma küreyi, uzun spiraller hâlinde fır fır dönen ışıklı flâşları ve yere yaklaşırken etrafa saçılan gül yapraklarını görmüşler ve de bu fenomenlere eşlik eden vınlamayı andırı sesleri işitmişlerdir.

Bütün bu olan bitenler, çocukların Meryem Ana'yı görüyor dedikleri anda, normal olmayan bir şeylerin cereyan ettiğini doğrulamaktadır. Görüldüğü gibi, basit bir yutturmaca varsayımını öne sürmek mantıken imkânsız bir şeydir.

Bu mucize serisi 13 Ekim 1917 günü zirveye ulaşmıştır. O gün, çocuklara bir son-

raki gelişini bizzat Meryem Ana müjdelemiştir ve olay yerinde yüz binden fazla insan bulunmaktadır. Tam öğle vakti, tüm hazır bulunanlar, güneşin birden fırlıdak gibi harekete geçip "gökte dans etmeye" başladığını ve tıpkı diskoteklerde görülen ışık oyunlarına benzer şekilde çevreyi aydınlattığını görmüşlerdir.

Korkunç bir süratle inen ateş küresi yere çarpıp parçalanacak gibi olmuş, fakat hiçbir şey olmadan tekrar havalanıp zigzaglar çizerek yine aynı korkunç hızla göğe doğru tırmanışa geçmiştir.

Bu olaydan sonra çocuklara bir daha artık ne Meryem Ana görünmüştür, ne de "Barış Meleği". 4 Nisan 1919 günü François Marto, bir yıl sonra da Jacinthe ölmüştür; Lucia dos Santos ise ant içerek Carmel tarikatine girmiştir.

Din teşkilâtı kademeleri, olayı örtbas etmek için çok çabalamıştır, ama ne var ki tanıkların sayısı yüz binleri bulmaktadır ve çaresiz Fatima köyü bir tavaf merkezi olarak kabul edilmiştir. Her yıl, ana tezahürlerin yıldönümleri olan 13 Mayıs ve 13 Ekim günlerinde iki milyon insan gelip Notre-Dame-du-Rosaire Kilisesi'nde İsa'nın anasını ululamaktadır.

Fakat iş bu kadarla da kalmamıştır. Tezahürleri sırasında Meryem Ana çocuklara çok büyük bir önem taşıyan bir mesaj da bırakmıştır. Bu mesajın içerdiği sırrın 1960' da açıklanması gerekiyordu. Olayın hayatta kalmış tek kahramanı olan Lucia dos Santos, mesajı, yegâne mutemet kişi sayılan Papa'ya teslim etmişti.

Peki, tezahür olayları nasıl açıklanacaktır?

Birçok açıklama tarzı öne sürülmüştür. Akılcılar (rasyonaonalist), tezahürleri, psikolojik türden bir fenomen olarak, yani halüsinasyon olarak nitelemektedirler. Şurasını hatırdan çıkarmamak gerekir ki, bu isim reel bir varlığa sahip bulunmayan duyarlı bir nesnenin, uyanık bir süje tarafından algılanmasına verilen isimdir.

Halüsinasyonlara, sesler veya parıltılar

tezahür ettikleri zaman, basit halüsinasyon adı verilmektedir; kişilik formu görme veya hitap işitme şeklinde olanlarına da kompleks halüsinasyonlar denmektedir. Bunlar, duyma vasıtalarındaki patolojik bir tahrik sonucunda ortaya çıkmaktadırlar; örneğin, işitsel halüsinasyonlar kulak iltihabı sırasında veya şizofrenide olduğu gibi zihinsel bir hastalığa bağlı durumlarda belirmektedirler.

Ama tezahür olaylarına ait ifadeler dikkatle incelenecek olursa, o takdirde insan kendi kendine muhakkak suretle "Acaba bunların bazılarında parapsikolojik kökenli bir şeyler yok mu?" diye soracaktır.

Bazı durumlarda, belki ektoplâzmik bir cismin materyalizasyonu söz konusu olabilecek ve olayın tanığı bunu kendi dininin yücelerinden biriyle özleştirecektir: Katolikse Meryem Ana ile, Müslümanca Hz. Muhammed ve Fatima ile, Hindu ise Brahma, Vişnu veya Şiva ile, vs. Metapsizmin öncülerinden olan Nobel tıp ödülü sahibi Prof. Charles Richet'nin tanık olduğu bir olay bunun tipik bir örneğidir. 5 Kasım 1910 günü hazır bulunduğu bir spiritizm seansında, Richet, gitgide şeffaflaşmış dalga dalga tül şeklini alan bir ektoplâzma gördüğünü doğrulamıştır. Aynı fenomen bir mağarada cereyan etmiş bulursa ve din derslerinde öğrendiklerinin etkisinde kalmış dindar bir çocuk da bu fenomene tanık olsa, o takdirde bu tül pekâlâ Meryem'in başörtüsü gibi tasvir edebilecektir.

Diğer durumlarda ve özellikle de azizlerin tezahürlerinde, temel fenomen, iki yerde aynı anda bulunma veya astral projeksiyon fenomeni olabilmektedir. 1915 yılından itibaren vücudunda belli bir sıraya göre stigmataların (yara izlerinin) belirışıyle ün yapmış ve daha çok Padre Pio namıyla tanınmış olan Pio de Pietrelcina bu fenomeni âdeta oyuncak hâline getirmiştir. Padre Pio, Uruguaylı bir papaz olan Mgr. Fernando Damiani'yi, ellerini tatbik etmek suretiyle mide kanserinden kurtarmıştır. Birkaç yıl sonra İtalya'ya yaptığı bir

seyahat sırasında bu yüksek rütbeli papaz, Padre Pio'yu görmüş ve ona, kurtarıcısının yanında ölmek istediğini söylemiştir, çünkü onun, azizlik mertebesinde bir insan olduğundan emindir. Bunun üzerine Padre Pio ona şöyle cevap vermiştir: "Merak etmeyin, vefatınız sırasında yanınızda olacağım."

1942 yılında, Mgr. Damiani'nin ölüm haberini bir papaz vasıtasıyla alan Montevideo piskoposu derhal cenazenin yanına koşmuştur. Eline geçen bir pusulada şunlar yazılıdır: "Padre Pio geldi!" Yedi yıl sonra İtalya'ya yaptığı bir seyahat sırasında bu piskopos, Padre Pio'yu görünce şaşırıp kalmıştır, çünkü Mgr. Damiani'nin ölüm haberini kendisine ulaştıran papaz ondan başkası değildir.

Birinci Dünya Savaşı sırasında İtalyan birliklerine komuta etmekteyken çok kritik bir muharebeyi kaybetmiş olan General Cardona, bozgunundan kendisini sorumlu tutarak beylik tabancasını şakağına dayamıştır, intihar edecektir; tam o anda yanı başında bir keşiş belirmiş ve ona şöyle seslenmiştir: "General, bu aptallığı yapma sakın."

Olayın etkisinden bir türlü sıyrılamamış olan Cardona, savaştan sonra, Padre Pio'nun mucizelerinden söz edildiğini duymuş ve onun oturduğu kente, yani Foggia'ya onu ziyaret maksadıyla gitmiştir. Ayın sırasında önünden geçmekte olan Padre Pio'nun, kendisini intihardan caydırmış olan keşiş olduğunu hemen hatırlamıştır. O anda Padre Pio tebessüm ederek yaklaşmış ve ona şöyle demiştir: "Dostum, en doğru çözüm şeklini seçmiş oldunuz!"

Bazı tezahürlerin kökenini açıklamak üzere bazı parapsikoloji uzmanlarınca çok ilginç **egregor** varsayımları öne sürülmüştür.

Bu kelime, Yunanca'da "uyanık kalmak" anlamına gelen "egregorein" fiilinden türemiştir. Bu fiil, Hanok'un (Enoch) kitabında, Hermon tepesine yerleşip orada "uyumadan beklemeye" ant içmiş olan asi melekler için kullanılmıştır. Yeminlerine sadık kalmış olan bu

melekler Seth'in kızlarıyla birleşmişler ve böylece dev ırkının doğuşuna öncülük etmişlerdir; bu ırk daha sonra Tufan sırasında yok olup gitmiştir.

Başlangıçta Tevrat'ta yer almış olan Hanok'un bu kitabı, Kilise yasalarına uygun olmamasına rağmen, ilk Hristiyanlar tarafından şevk ile okunmaktaydı. Zaten bundan, Yahuda'nın (Jude) mektubunda da (İncil'de bir bölüm) söz edilmektedir. Asırlar boyunca bu metnin kesinlikle kaybolduğu sanılmıştır. Eski İskoç krallarının torunu olan Jacques Bruce adlı bir gezgin Etiyopya'ya yaptığı bir seyahat sırasında, daha sonra Hanok kitabının Habeşçe tercümesi olduğu anlaşılan üç adet el yazması kitap bulmuştur. İlahiyatçılarca "dümece" olarak nitelendirilmiş olmasına rağmen bu kitap, yine de, hiç değilse, eski tradisyonları günümüze aktaran M.Ö. 2. yüzyıla ait bir eser olarak önemli bir belge hüviyetini taşımaktadır.

PSİŞİK BİR GÜCÜN ÖZGÜRLEŞMESİ

Kabalistlere göre egregorlar ya insan vücutlu melek görünümüne ya da sırf bedensiz varlık görünümüne sahiptirler; parapsikolojinin tarifine bayağı yakın bir tarif. Yahvist (Yehova'ya değin) tradisyonda ise genellikle, diğer melekler gibi, göçebe yıldızlar ya da ateş topları görünümünde tasvir edilmektedirler.

Ama parapsikolojideki egregor, yine de, başka bir fenomene verilen isimdir ve bu fenomen henüz yeterli seviyede incelenmiş değildir, ancak birçok kez usulüne uygun şekilde gözlemlenmiştir; oluşumu sırasında, psişik bir gücün özgürleşmesiyle meydana geldiği sanılan gizli bir güç açığa çıkmaktadır.

Vasat psişizimli bir sürü insan tarafından veyahut da üstün seviyede psişizme sahip bir avuç insan tarafından tahrik edilmiş olan egregorlar, telekeziye (uzaktan etki) fenomenlerinde ortaya çıkan güce benzer bir maddi güce sahiptirler. Deneysel parapsikolojide, bu eg-

regorlar, psişizmleri bir manyetizör tarafından uyarılmış ve bir medyum tarafından da katalize edilmiş (hızlandırılmış) olan bir grup insanın, iradelerini yoğunlaştırılmasıyla elde edilebilmektedirler. Bu zor bir işlemdir. Ama şartlar elverişli olduğunda pekâlâ başarılabilirliktedir.

Psişik senkronizasyon (eşzamanlaştırma) tesis edildiği anda, egregor, düşünceden türemiş bir varlık görünümü altında (tıpkı, spiritizm seansları sırasında bazı medyomlar aracılığıyla oluşturulan fantomlara benzemektedirler) veya gayrimaddi bir güç görünümü altında tezahür etmektedir. Tradisyona göre, Yuvarlak Masa Şövalyeleri, Graal'in (*) peşine düşen arkadaşlarına yardım etmek üzere aralarında bir birlik zinciri tesis ederek pekâlâ egregor meydana getirebilmekteydiler.

Egregor tezinin yandaşlarına göre, "kömürünün imanından" cesaret almış olan Fatima olayının ilk tanıkları ve özellikle de 13 Ekim 1917 günündeki tanıklar, iradelerini aynı amaçla birleştirmek suretiyle farkında olmadan bir egregor meydana getirmişlerdir; bu egregor da onlara, dans eden güneş biçiminde görünmüştür.

Diyelim ki bu varsayım en doğru varsayımdır, ama bu yine de Meryem Ana'nın sunduğu mesajın uydurmaca bir şey olduğunu göstermez. Bu durumda, bu mesaj, olay yerinde hazır bulunanların psişik anlamda birleşip bütünleşmeleriyle tahrik olmuş ve sonra da çocukların şuuraltlarına yansımış olan bir durugörü fenomeninin ürünü sayılacaktır.

Şüphesiz varsayımların en olağandışı niteliklisi olan bu sonucu varsayımına göre, tezahürler, üçüncü tipte karşılaşma olayına benzemektedir. Sonuç olarak denebilir ki, olay yerinde hazır bulunanların gözleri önünde materyalize olan ve seyircilerce aziz kişilere benzetilen şeyler, uzaylıların marifetleridir.

Bu, Miracles of the Gods (Tanrıların mucizeleri) adlı kitabıyla daha 1974'lerde Erich von Daniken tarafından öne sürülmüş bir tez-

dir. Öne sürdüğü tahminlerin bazıları çürütülmesi zor şeylerdir. Tezahür olaylarına ilişkin anlatılarda, her şey, acayip bir fenomenin meydana gelmesiyle başlamaktadır: Sis, bulut, beyaz "tül", "manto" ve ardından da kişilik formunun belirışı. Ve vizyon daima ilginç bir gürlütyü, birden patlayan girdap hâlindeki bir rüzgârı izlemekte, hatta kişilik formunun oluştuğu anda da devam etmektedir. Bu, elektromanyetik bir fenomenin karakteristiği de olabilir, yani bir uzay gemisinin materyalizasyonu anında meydana gelen bir tür hava iyonizasyonu da olabilir.

UZAY SAKİNLERİNİN BİR UYARISI

Birçok yazar, Fatima tezahürlerin "ateş topunu" bir uzay gemisi olarak, Barış Meleği'ni de bir uzay sakini olarak ele almıştır. Bu anlayış tarzı, çocuklar ile diğer tanıklar tarafından anlatılmış olan fenomenlerin tabiatını bilimsel olarak açıklamaktadır.

Tezahürler çok ilginç bir tarzda meydana gelmektedirler. "Barış Meleği"ne daima bir ateş topu refakat etmektedir ve bu melek gökten aşağıya doğru gözle izlenecek şekilde inmektedir; Meryem Ana ise bir ağacın yukarısında birden belirlemektedir. Bu noktanın aydınlığa kavuşturulması için tekrar yukarıdaki varsayımına müracaat etmek gerekecektir. Meryem formu, çocuklarla irtibat kurma aracı olmak üzere melek tarafından ağacın yukarı kısmına yansıtılmış bir egregor olamaz mı yani? Eğer olabilirse, o takdirde Fatima mesajı, uzay sakinleri tarafından Dünyalılara yapılmış ikazdan başka bir şey değildir.

Şimdilik sadece teoriler söz konusudur. Şu anda temenni edilecek husus, önyargıya dayalı her türlü fikrin terk edilmesi ve de ilâhiyatçılardan, dinler tarihi yetkililerinden, parapsikoloji ve ufoloji uzmanlarından oluşturulmuş ekiplerin bu sorunun üzerine eğilmesi- dir. ■

(Kaynak: NOSTRA)

(*) *Graal: Son yemek sırasında İsa'nın önündeki kap.*

KONSANTRASYON ve İÇE BAKIŞ

• Kenan YILMAZ (İRAD Y.K. Üyesi)

HAYATIMIZDAKİ her alanda konsantrasyonumuzu kullanmaktayız. Bununla birlikte, konsantrasyon çağlar boyu çeşitli öğretilerde önemli bir yer tutmuştur. Örneğin bir yoga çalışması, dinî ve meditatif tatbikatlarda yer alan zikir, yani bir kelimeyi sürekli tekrarlayarak zihinde boş bir alan meydana getirmek, çeşitli seviyelerde yapılan konsantrasyon ve kontrol çalışmalarıdır.

Düşüncesini bir noktada toplamaya çalışan bir kimsenin zihni, başlangıçta birçok sapmalardan rahatsız olur. Âdeta su yüzeyinin dalgalarla çalkalanması gibi. Ama sonuna kadar çaba gösterilerek bu düzensizlik ortadan kaldırılabilir. Dikkatin, üzerinde olduğu bir konudan, sürekli başka konulara kayması zihnin şaşkınlığından doğar. Çarşıda alışveriş yaparken, vitrinleri gözlerken dikkatimiz tıpkı bir maymunun daldan dala atlaması gibi oradan oraya atlar. Bu, zihnin kararsız tutumundan ve belirli bir amaca göre hareket etme terbiyesine sahip olmamasından ileri gelir. Bir cerrahın, tam ameliyat esnasında zihnine daha önce seyrettiği bir filmin izlenimlerinin hâkim olması ne kadar sakıncalı bir durumdur, değil mi? Konsantrasyon olmakta gösterilen yetersizlik, zihnin çalkantı ve tereddütler içinde olması ciddi bir zihinsel rahatsızlığın belirtileri de olabilir. Ama zihni sağlıklı olan insanlar yeterli konsantrasyonu sağlayabilirler.

Konsantrasyon, zihnin bir noktada yoğunlaşması demek değildir. Tersine, zihnin belli bir konu üzerinde kalmasına engel olan uyarıları zihinden uzaklaştırmaktır. Bu yüzden zihin yüzeyindeki sükûneti bozan etkilerin ne olduğunu iyi bilmek gerekir. Zihni denetim altına alabilmek ve duyu organlarından bağımsız

hâle getirmek, zihni tedirginlikten kurtarmak için konsantrasyon her türlüyle faydalı bir çalışmadır.

Konsantrasyon çalışmalarının amacı insanın kendi zihni üzerinde hâkimiyet kazanmasıdır. Bu çalışmaların ilk adımı zihnini, kendini; bedeninden, oluşturduğu şekil ve düşüncelerden ayırma çalışmalarıdır. Çünkü çoğu zaman, hayatın akışı esnasında kendimizi bedenimizle, işimizle, ailemizle, yani neye sahip bulunuyorsak onunla sınırlı hâle getiririz. Oysa hayatın bize ilâve ettiği nesnelerin yanında, insanın gerçek benliği apayrı bir yer tutar. Konsantrasyonun bir amacı da işte bu eşkoşma dediğimiz sınırlamaları kontrol altına alabilmek ve gerçek benliği ile hayattaki hâkim ve idareci konumuna yerleşmektir.

Herhangi bir kimse zihnini kendi olarak kabul edebilir. Halbuki bizler zihinsel faaliyetin üzerinde varlıklarız. Gerçek benimiz, ben olmayan şeyleri bir kenara bırakabilir. Bu sebepten dolayı bazıları için zihnin kendisi olması yerine, kullandığı bir şey olduğunu anlamak ve bu yolda ilerlemek uzun bir süre alabilir.

Zihni bir konu üzerinde sabit tutabilmek başlangıçta kolay gibi görülebilir. Fakat küçük bir deneme, ciddi bir şekilde dikkatin bir noktada tespiti ve orada tutulmasının zorluğunu gösterecektir. Düşünce; kararsızlık, diğer eşya ve konulara geçme eğilimi gösterecektir. Konsantrasyonunu istek dışı hareket etmeye bırakmış kişiler, gerekli işleri çoğu zaman savsaklayarak, kendilerini ve her şeyi unutarak onun kölesi olmuşlardır. Zihinlerinin efendisi olmak yerine dalgın ve hayal âleminde bulunurlar. Konsantrasyonuna hâkim olanlar, iradeleri ile hâkim olabilirler, önlerindeki konuya kendilerini gömer, ondan gerekli her hususu çıkarır ve irade ile o şeyden akıllarını

çevirebilirler.

Konsantrasyondan maksadımız konu olarak seçtiğimiz obje dışındaki imaj ve düşüncelerin akışını kontrol etmektir. Bunu sağlamak için birçok yöntemler kullanılmaktadır. Özellikle yoga çalışmalarında buna ait tatbikatlar bulunabilir. Bu çalışmaların hedefi, varlığın duyu ve duyguları üzerinde hâkimiyet kazanarak esneklik ve uyum kabiliyetini artırmasıdır.

Alıştırmalarda zihni istenilen konu üzerinde tutma ve iradeyi güçlendirme çalışmaları yapılmaktadır. Bu alıştırmalar çeşitli şekillerde olabilir. Örneğin, tek bir objeye konsantrasyon ve bunun dışındaki düşüncelerin zihinden uzaklaştırılması. Böylece zihinde boş bir alan meydana getirilerek istenilen konu üzerinde etraflıca düşünülmektedir.

Diğer bir alıştırmada, dikkat, vücudun herhangi bir organına yöneltilmekte, diğerleri hakkındaki tesirler kapatılmakta, o bölümün canlanması temin edilmektedir. Bu bütün vücuda uygulanarak genel bir canlanma hissi uyandırılabilir.

Konsantrasyon çalışması herhangi bir obje kullanılmadan da yapılabilir. Bu konsantrasyon şekline de objesiz konsantrasyon adı verilmektedir. Bu çalışmada da amaç kendi varlığımızdan gelen sezgi ve bilgilerin akışı için zihnimizde bir zemin oluşturmaktır.

Zihnimiz konsantrasyon hâline kimi zaman kolayca ulaşabilir, kimi zaman da buna ulaşmakta güçlük çeker. Böyle zamanlarda varlığımızın problemleri zihne hâkim durumdur. Zihnimiz huzursuzdur. Bunlar çok çeşit-

li psikolojik problemler, yani kompleksler olabilir. Duygusal kontrolsüzlükten ileri gelen bu marazî oluşumlar aynı zamanda zihnimizde büyük enerji kayıplarına neden olurlar. Zihnimizdeki enerji akışında düzensizlik meydana getiren bu kompleksleri aşmak için ayrı bir çalışma yapmak gerekir, ki bu da tam bir nefis kontrolüdür.

Kendi üzerimizde yapacağımız değerlendirme her gün yatmadan önce yapılabilir. Kendi içimize dönebilme imkânı bulduğumuz sükûnet hâlinde şu soruları kendimize sormamız gerekir: Yaptığım fiillerin ne olduğunu biliyor muyum? Bugün ne yaptım? Bu fiillerimin kökleri bundan önceki aylara, hatta senelere uzanıyor mu? Bu fiiller kimler karıştı? Bu kimseler bana hangi duyguları hissettirdi? Hep kendimi mi haklı buluyorum? Taraf tutuyor muyum? Sorduğunuz bu sorulara alınan cevaplarla birlikte zihinde bir hareket meydana gelecektir. Bu hareket çözülmenin başlangıcıdır. Yaşanılan duygusal hâller, acılar, bizi yöneten duygular tahlil edilmektedir. Daha sonra bizi bu hareketleri yapmaya sevk eden sezgilerin olup olmadığını düşünerek makul olmayan itilimleri ayırt etmeliyiz. Bu fark edişler sonucu, engel oluşturan olumsuz etkiler geri çekilecektir. Sorgulama ve kontrolü sürdürerek zihnin serbest hâle geçişi sağlanabilir. Konsantrasyona ulaşmada içe bakış uygulaması aslında tüm hayat süresince devam ettirebilir. Çaba ile gerçekleştirilecek olan bu çalışma, zihnin sürekli temiz ve sakin kalmasını sağlayacak, onu saf ruhsal tesirlere açık tutacaktır. ■

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİNDEN

KONFERANS DUYURUSU

CUMARTESİ KONFERANSLARI

1 NISAN	Vicdan Uygulaması.....	Ilkay ATILLA
8 NISAN	Varlıksal İnkeler (Video Gösterimi)	(MTİA Başkanı) Ergün ARIKDAL
15 NISAN	Tekâmül Kanunları	Züâi ÇEVİK
22 NISAN	Olayların Dili	(MTİA Üyeleri) Neslihan ALANTAR-Cüneyt ÇİLEKÂR
29 NISAN	Ezoterizm	Ilkay ATILLA

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği,

Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA Tel: (0322) 454 60 29

Saat:14.00-16.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

DEĞİŞİM GÜNLERİ

Fulya AYKAÇ

DÜNYAMIZ bireysel, toplumsal, maddî ve manevî açıdan çok büyük ve çok hızlı bir değişim yaşıyor. İçinde bulunduğumuz şartlar bu değişim hızının önümüzdeki yıllarda daha da artacağını gösteriyor.

Son günlerde gazetelerde, dergilerde, televizyon yayınlarında "değişim" sözcüğünden çok sık söz edilir oldu.

Nedir bu değişim? Değişen ne? Bizler mi? Fizik şartlar mı? Yoksa dünyadaki toplumsal olaylar mı?

Öncelikle belirtmek gerekir ki, değişim tek başına hiçbir olaya bağlanamaz. "Büyük Değişim Hareketleri" bütün insanlığı topyekûn olarak ele alan oldukça kapsamlı hareketlerdir. Toplumsal, fiziksel ve jeolojik düzlemde bir ortak alan yaratarak, bir ağın yayılışı gibi işlem görürler ve hiç durmadan yayılırlar.

Çevremizde meydana gelen çok çeşitli düzeylerdeki olayların ana amacı "değişim"dir.

Değişimi hedefleyen çeşitli düzeylerdeki maddî ve manevî olayların sarsıntılarını ise hep birlikte yaşıyoruz.

Değişim günlerinin hakkını vermek için elimizdeki bütün değerleri yeniden teraziye vurmaya ne dersiniz?

GÜNÜMÜZ İNSANI NE DURUMDA?

Günümüz insanı son derece zor bir durumdadır. Uyanış öncesi yaşanan büyük karmaşa bizi her yanımızdan sarıp sarmalıyor.

Tam bir dejenerasyon alanı içindeyiz. Hem içimizde hem dışımızda çeşitli sarsıntılar, çeşitli depremler yaşıyoruz. Neye güvenirsek,

neyi tutarsak elimizde kalıyor. "Gerçek burada değilmiş." demek zorunda kalıyoruz.

Bütün bu olup bitenin amacı, çok kıymet verdiğimiz değerlerin, pek çoğunun sahte olduğunu bize anlatabilmektir.

Öyleyse ne yapmalı? Değer yargılarını değiştirmeli. Değerliyle değersiz birbirinden iyi ayırmaya çalışmalı. Kendi iç varlığımızın ihtiyacı olan bilgiyi aramalı.

Ama maalesef iç varlığımızın ihtiyaç duyduğu temel ruhsal ve varıksal bilgileri, halen geçerli olan eğitim kurumları karşılayamıyor.

Kendi irademize göre çeşitli formüller bulmaya çalışıyoruz, ama bilgi eksikliğinden ötürü hep zorlanıyoruz. Demek ki kendimizi, evreni, sorumluluk ve haklarımızı anlamamızı

sağlayacak yeni bilgilere ihtiyacımız var.

Tüm değişim günlerinin ardından ufuktan yeni bir güneş, yeni bir bilgi doğmuştur. Yeni-nin bilgisini almak için her türlü değişim sıkıntısına katılanlara ne mutlu?

DEĞİŞİM ve UYANIŞ DÖNEMİ ÇOKTAN BAŞLADI

Şuur alanlarında meydana gelen değışiklikler sayesinde, gezegenimiz bir değışim ve uyanış dönemini yaşamaya uzun süre önce başladı.

"Bu değışimin ve uyanışın başladığını nasıl anlayabiliriz?" diye sorabilirsiniz. Gayet kolay!

Bireylerin dışsal empozisyonlardan çok, içsel faaliyetlerine önem vermeye başlamasından daha güzel bir gösterge olamaz. Değişim Çağı'nın aydınlık fikirli insanı, toplumun oluşturduğu şartlandırmalarla değil, kendisinin içsel olarak yarattığı, daha doğrusu uzun süreç-

ler içinde liyakatine kavuştuğu içsel yönlendirmelerle yaşamak istiyor. Yani uyarınları dışarıdan değil, iç varlığından almak istiyor. Başkalarının değil, kendi sezgilerinin, iç sesinin, aklının, mantığının kılavuzluğuna güvenmek istiyor. Çünkü amaç olayları bizzat yaşamak ve onun bilgisini şuur alanına dahil etmektir.

Sebeup Sonuç Yasası gereği seçme özgürlüğümüzü kullanarak, değışime ayak uydurmak istiyorsak:

Yüksek benliğimizden gelen bilgileri en saf ve en kayıpsız bir şekilde alabilmek için otomatizmadan ve şartlandırmalardan kendimizi soyutlamamız gerek. Bu amaca yönelik olarak, bizleri engelleyen dünyasal koşulları ruhsallığımızla zorlamak ve değışimi hızlandırmak için çaba göstermek, her fırsattan yararlanmak zorundayız. Çünkü sonuçta kazanan yine bizler olacağız.

Değişim adına yapacağımız her yararlı faaliyet, bize ve içinde yaşadığımız topluma hatta dünyaya büyük yararlar sağlayacaktır. ■

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

4 NİSAN	Duyular Dışı İdrakin Yaşamdaki Yeri	Kenan YILMAZ-Ebru DENİZERİ
11 NİSAN	Bir Başka Boyut: Öteâlem	Engin EMİR-Damla YALTIRIK
18 NİSAN	Şuurlanmaya Doğru	Cengiz CEVRE-Verda ALTINEL
25 NİSAN	Yeni Çağ ve Yeni İnsan	Elvan ÖĞÜT-Nihan YAZICI

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7
Kat: 2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 464 00 17

TÜRK AMERİKAN DERNEĞİ

1 NİSAN 2000'e Doğru Yeni Düşünce Akımları ..... Fulya AYKAÇ-Ayhan TOLAYBENK

Yer: Türk Amerikan Derneği Alsancak/İZMİR
Saat:14.30

ANKARA

4 NİSAN	Yaşamdaki Devresellik	Engin EMİR
22 NİSAN	Şuurluluk Mekanizması	Cengiz CEVRE

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46
Saat: (4 NİSAN) 19.00-20.30, (22 NİSAN) 15.00-17.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

DOĞU BLOĞUNDA '80 ÖNCESİ PSİŞİK ARAŞTIRMALAR

Sheila OSTRANDER - Lynn SCHROEDER / Özetleyen: Reşat GÜNER

(Geçen Sayıdan Devam)

PSİKOTRONİK JENERATÖRLER

ÇEKOSLOVAKYA'DA yapılan parapsişik çalışmaların en ilginçlerinden biri de "psikotronik jeneratörler"dir. Bunlar, çeşitli almalara sahip metallerden yapılmış çeşitli şekillerde aygıtlardır. Bu aygıtlar, evrende mevcut biyoenerjiyi depolayabilmekte ve daha sonra çeşitli işlerde kullanılabilirler. Aynen piramitlerde olduğu gibi âletin biçimi ve ölçüleri çok önemlidir. Çekler "psikotronik jeneratörlerin" çalışma prensibini şöyle açıklamaktadırlar:

"İnsanlar ve bütün canlılar, Batı biliminin son zamanlara kadar bilemediği bir çeşit enerjiyle doludurlar. Buna şimdi biyoenerji ya da bizim ülkemizde olduğu gibi psikotronik enerji denilmektedir. Psikokinezinin ardında ve radyestezinin temelinde bulunan güç budur. Bütün ruhsal olayları da bu enerjiyle açıklamak mümkün gibi görülmektedir. Psikotronik jeneratörler bu biyoenerjiyi insandan çekerler, biriktirip kullanırlar. İnsanın enerjiyle şarj olan bir jeneratör bir medyomun yaptığı şeyleri yapabilir."

Eski Çinliler, insanın parçalardan meydana gelmiş bir makineden ibaret olmayıp, başlı başına bir enerji üreticisi olduğunu söylemişlerdir. Onlar bu enerjiye **Hayat Enerjisi** adını vermişlerdi. Evrenin de bu enerjiyle dolu olduğunu, dolayısıyla bu yolla kozmosa bağlı olduğumuzu söylemişlerdir.

Hintliler, içimizde bulunan bu hayatsal

güce **Prana** demişlerdir. Modern yoga bu **prana** fikri üzerine oturtulmuştur.

Aşağıdaki tabloda, çeşitli toplulukların ve araştırmacıların bu güce verdiği isimleri görebilirsiniz:

<u>Araştırmacı</u>	<u>Bu Güce Verdiği İsim</u>
Eski Çin	Hayat Enerjisi
Eski Hint	Prana
Polinezyalı Hunalar	Mana
Rönesans	
Paracelsus	Munis
van Helmont	Magnale Magnum
18. - 20. yüzyıllar	
Mesmer	Canlısal manyetizm
Reichenbach	Odik Güç
Keely	Motor Güç
Blondlot	N - ışınları
Radyesteziyeli Uğraşarlar	Eterik Güç
L. E. Eeman	"x" gücü
Doğu Bloğu	
Sovyet bilim adamları	Biyoplâzmik enerji
Çek bilim adamları	Psikotronik enerji

Bu enerji, Rusların Kirlian fotoğraf tekniği ile gözle görülebilir ve bilimsel olarak etüdü edilebilir hâle getirilmiştir. Çekler ise bu enerjiyi psikotronik jeneratörlerle kullanılır hâle getirmişlerdir.

Bu konuda ilk ve en geniş araştırmaları yapmış olan kişi, bir mucit ve tekstil desinatörü olan Robert Pavlita'dır.

Pavlita, otuz yıl kadar süren denemelerinden sonra, Prag'daki Pralove Üniversitesi'ne gitmiş ve bilim adamları kendisiyle de-

neyler yapmışlardır.

Bu deneylerden biri şöyledir:

Sıkı bir biçimde mühürlenmiş metal bir kutu içinde ucu sivri bir metal çubuk alttaki bir elektrik motoruna bağlı olarak döndürülmekteydi. Dönen çubuğun tepesine bir bakır şerit konulmuştu. Metal kutunun içinde bunlardan başka bulunan yegâne şey bir köşede duran küçük bir metal objeydi. Bunun herhangi bir şeyle irtibatı yoktu. Bakır şeridin dönüşleri fotoelektriksel yöntemle izleniyordu. Pavlita, bilim adamları da orada buldukları hâlde, bu düzenekten 1.80 metre uzakta ayakta durdu. Konsantre oldu. Bir süre sonra bakır şerit dönmelerini durdurdu. Sanki bir kuvvetle tutulmuştu. Metal kutu ayrıca manyetik olarak da korunmuş bulunuyordu. Pavlita konsantrasyonuna devam etti. Bilim adamları solukları kesilmiş vaziyette karşılarında olup bitenleri izliyorlardı. Bakır şerit az önce döndüğünün ters yönüne dönmeye başladı. Sanki görünmez bir güç kutunun içinde onu itmekteydi. Kutunun içinde bulunan küçük metal obje bir psikotronik jeneratördü. Pavlita, konsantre olduğu zaman, kendisinden çıkan enerjiyi bu psikotronik jeneratör toplamakta ve yönlendirmektedir.

Çekler, birçok insanın bu tarzda, bir psikotronik jeneratör kullanmak suretiyle psikokinetik yeteneğini ortaya koyacağına inanmaktadır. Yüzyıllar boyu bu görünmeyen enerjiyle meşgul olan bilim adamları,

alışimistler ve okültistler çıkıp durdular. Bu enerji yansıtılabiliyor, kırılabilir, polarize edilebiliyor ve diğer enerjilerle birleştirilebiliyor, hatta insanlardan çeşitli cisimlere yük-

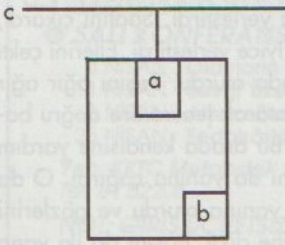
nebiliyordu. Mıknatısa, elektriğe, ısıya ve ışın-lara benzer etkilere sahipti fakat bunların hiç birinden değildi. Elektrostatik yüke benzer bir şey... Elektrik yalıtkanları olan kâğıt, odun, yün, ipek gibi maddelerle kanalize edilebilmektedir.

Psikotronik jeneratörlerden yararlanarak bitkilerin büyümesi hızlandırılabilen, pis sular hiçbir kimyasal yöntem kullanılmaksızın arıtılabilmektedir. Hatta telepatik etkileri dahi alabilmektedirler. Buna daha sonra değineceğiz.

"Alelade denilebilecek malzemelerden imal edilmiş psikotronik jeneratörlerin tüm bu marifetleri nasıl gerçekleştirebildikleri" sorusu, ilk akla gelecek sorulardan biridir. Bu sorunun cevabını, -aynen piramitlerde olduğu gibi- bu cisimlerin biçimlerinde aramak yerinde olacaktır. Pavlita, bu jeneratörleri için nereden ilham almıştı?

Bu konuda ünlü Çek parapsikolog Zdenek Rejdaş şöyle demektedir:

"Pavlita, pek çok eski eserleri inceleyerek işe başlamıştır. Jeneratörlerin sırrı biçimindedir. Pavlita'nın tüm çalışmalarında sabırla seçip ayırdığı husus budur. Sizin bu enerjiyi biriktirmenizi mümkün kılan ve sonra da istediğiniz tarafa yöneltmenizi sağlayan 'biçim'dir. Bazı bakımlardan jeneratörlerin prensibi sanat gibidir. Bir jeneratörü belirli bir iş için belirli bir materyalden yaparsınız. Başka bir iş için, başka malzemeden yapmanız gerekmektedir. O, belirli bir formda çalışacak şekilde malzemelerin yan yana konulmasından ibarettir. Pavlita, bakır, demir, altın, çelik, pirinç, diğer metaller ve odun kullanmaktadır. Jeneratörlerin çoğu çok dikkatli bir şekilde formüle edilmiş metallerin bir kombinasyonudur. Biz ilk olarak bu jeneratörleri gördüğümüz zaman aramızdaki diğer bilim adamlarından bazıları şaşırıp kalmışlardı. Fakat daha o zamanlar Reichenbach'ın çalışmalarından haberdar olduğum için, Pavlita'ninkinden

a) Elektrik motoru
b) Psikotronik jeneratör
c) Bakır şerit

de onunla aynı paralelde bulunan bir şey olması gerektiğini tahmin edebilmişim. (Reichenbach, kendisinin 'oduk güç' ismini verdiği, yayılmış enerjiyi toplayabilen bir odoskop cihazı yapmıştı.) Jeneratörlerin canlılardan enerji biriktirmeleri bir yana, biz kendimiz, çevreden kozmik enerjiyi biriktiren jeneratörleriz. Piramit de kozmik enerjiyle çalışan bir jeneratör örneğidir."

Bütün bu ifadelerden açık olarak anlaşılmaktadır ki, psikotronik enerji, kozmosdan ve yaşayan varlıklardan çıkmaktadır. Tıpkı çevremizde kozmik elektriğin ve biyoelektriğin insanlardan çıkmakta olduğu gibi.

Psikotronik jeneratörleri şarj etmek için belirli bir düşünceyi zihinde tutmaya, hatta enerjinin motora doğru akmasını arzu etmeye bile gerek yoktur. Ona doğru bakmak bile yeterli olmaktadır. Tabii eğer jeneratör iyi bir şekilde yapılmışsa. Hatta bu şekilde bakışla şarj edilmeye ihtiyaç göstermeyen jeneratörler dahi yapılmıştır. Bunlar, insan, hayvan, bitki olsun, yaşayan her şeyden enerji toplayabilmekte, hatta döllenmiş bir yumurtadan bile enerji çekebilmektedirler.

Şarj edilen jeneratör ne kadar süre dayanabilmektedir sorusunu Dr Rejdak şöyle yanıtlıyor:

"Bitkilerin çabuk büyümelerini sağlamak amacıyla şarj edilen bir jeneratör, devamlı olarak üç gün çalışabilmektedir. Şimdilik bu, en uzun süredir. Küçük bir elektrik motorunu döndürmek üzere yaptığımız bir jeneratör, ilk gün yarım saatlik bir şarj ister. Sonra her gün biraz daha olmak üzere, jeneratör motoru 50 saat kadar döndürmektedir."

Biraz düşünüldüğünde akla şöyle bir soru gelmektedir: Eğer onlar, süpernormal olayların arkasında olduğu kabul edilen enerjiyle oynuyorlarsa, bir jeneratör 'medyum' mu oluyor yani?

Çek bilim adamları bu soruya EVET diye cevap vermektedirler. Ve bunu klâsik kart

testi deneyleriyle kanıtlamışlardır:

Üst kısmında dönen bir uç bulunan bir psikotronik jeneratörün etrafına bir daire oluşturacak şekilde Zener kartları dizilir. Burada jeneratör "alıcı" olarak çalışacaktır. Diğer bir odada "verici" şahıs oturacaktır. Karıştırılmış, 25 kartlık bir pakedi elinde tutar. Verici her seferinde bir kart çeker ve konsantre olur. Bitişik odadaki jeneratörün kolu (ucu) döner ve o anda vericinin bakmakta olduğu karta yönelir. Bu şekilde bitişik odadaki vericinin her konsantrasyonunda jeneratör de o karta yönelir, durur. Jeneratör asla yanılmaktadır ve daima % 100 doğrudur.

Pavlita'nın yaptığı 70 çeşitten fazla psikotronik jeneratör bulunmaktadır. Bunları kendi evinde çeşitli bilim adamları önünde sergilemiştir. Bu deneylerden iki tanesi şöyle aktarılmaktadır:

"Pavlita, bir bakır şeridi çapı 25 cm'lik bir daire oluşturacak şekilde masanın üzerine bıraktı. İki uç birbirine değmiyordu ve aralarında 2.5 cm kadar uzaklık vardı. Küçük, boru şeklinde bir cisim dik olarak bakır şeridin birbirine değmeden duran uçlarının yanına bıraktı ve küçük bir metal topu bu borunun üzerine koydu. Bakır şeridin içerisine de, küçük bir iğne üzerinde durabilen küçük bir teneke koydu. Bütün bunlarla kendisi arasına da bir cam levha yerleştirdi. Saatini çıkardı, sonra metal topu iyice yerleştirdi. Ellerini çektii ve camın arkasında oturdu. Başını ağır ağır aşağı yukarı oynatarak jeneratöre doğru bakışlarını yöneltti. Bu arada kendisine yardım etmek üzere kızını da yanına çağırdı. O da geldi, babasının yanına oturdu ve gözlerini jeneratörün üzerine dikti. Başını da iki yana hafif oynatmaya başladı. Bu şekilde yaptıkları şarj yöntemi için her ikisi de kendilerini fazla zorluyor görünmüyorlardı. Bir dakikadan daha az bir zaman içinde jeneratör şarj olmuştu ve teneke tekerlek ağır ağır dönmeye başladı. Sanki üzerine darbeler yöneltilmiş gibi dönüyordu. Herhangi bir sıcaklık dalgası ya da hava akımı vs. gibi bir etmen yoktu. Görünür-

de teller, mıknatıs ya da masanın altında herhangi bir düzenek de bulunmamaktaydı. Fizik Bölümü ve Çek Bilimler Akademisi uzmanları kontrol altında yaptıkları testlerde bu cihazların bilinen fizik etkilerin dışında çalıştıklarını bildirmişlerdi. O hâlde nasıl çalıştı?

Dr. Rejdak'ın açıklamasına göre deneydeki dönüş hareketi şöyle olmuştur: Bakır şerit psikotronik enerjiyi kendine çekiyordu. Bu şekilde bir ucu negatif, diğer ucu pozitif olmak üzere polarize oluyordu. Bu iki kutbun, birini itmek, diğerinin çekmek şeklindeki etkilerinden dolayı dönme hareketi ortaya çıkıyordu.

Bundan sonra Pavlita masanın üzerindeki toparladı ve başka bir jeneratör getirdi. Uzun, içi boş, 20 cm uzunluğunda, 5 cm genişliğinde çelikten dikdörtgen biçiminde başka tip bir cihazdı. Alt ucuna konik alüminyum bir parça irtibatladı. "Bu uç, ağaç, plâstik yani herhangi bir manyetik olmayan bir malzemenin de olabilir." diye açıklamada bulundu. Cihazı hazırladığı zaman, büyük bir tükenmez kalem gibi bir şey ortaya çıkmıştı. Az önce kullanmış olduğu cam levhanın üzeri-

rine manyetik olmayan cisimler koydu. Hatta orada bulunanlar, mıknatıslarla cisimlerin manyetik olup olmadıklarını kontrol ettiler. Herkes tatmin olduktan sonra Pavlita jeneratörü eline aldı. Arkasındaki iki metal daireye parmaklarını dokundurdu. Baş parmağını da önceki bir noktanın üzerinde ileri geri oynattı. Sanki klarnet çalıyormuş gibi bir hareketti bu. Cihazın ucunu bir parça bakıra dokundurdu. Çekti aldı. Bu bakırı kristale, gümüşe ve alüminyuma değdirdi. Hepsini de birbirine yapışarak geliyordu. "Enerji bu manyetik olmayan objelerin içine doğru girmektedir. Biz şimdi onları şarj etmiş bulunuyoruz. Artık her şeyi çekebilirler." dedi ve bizden bir kibrit istedi. Kibriti küçük bir alüminyum parçasının yanına koydu. Bizim kibrit bu şekilde camın üzerindeki küçük parçaları tespih gibi birbiri ardına dizerek çekti. Pavlita, bu parçaların üzerine bir mıknatıs tutmamızı istedi. Mıknatısın bir etkisi olmamıştı. Onları çekemedi. Böylece psikotronik enerjinin manyetik etkiden farklı bir şey olduğu ortaya çıkmış oluyordu.

(Devam Edecek)

KKTC METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİNDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-21.00)

4 NİSAN	Olayların Dili (Sohbet)	Muharrem GÖK
11 NİSAN	Sevgi Üzerine Söyleşi	Hasan YALKIN
18 NİSAN	Altıncı Duyumuz	Cavidan BOYACIOĞLU
25 NİSAN	Fedakârlık	Hasan YALKIN

Yer: KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği, Hürriyet Cad. No:27 GİRNE
Tel: 81 52205

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

İNŞAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİNDEN (İDAD)

KONFERANS DUYURUSU

27 NİSAN İhtiyaçlarımızın Kökenleri ..... Hülya ÖZGÜLER-Hayriye PEKİŞTİREN

Saat: 15.00-17.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy, İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

RUHÇULUKTA MÜCADELE DÖNEMİ

* Allan KARDEC *

(Geçen Sayıdan Devam)

AMA "düşünce birliği" sözünün nerelere kadar uzandığı iyi anlaşılabilir mi? Şüphesiz bugüne kadar bu konuyu pek az kimse tam anlamıyla kavrayabilmiştir. Açıklamayı başardığı yasalardan yararlanarak bize o kadar çok şey açıklamış bulunan ruhçuluk şimdi de bu zihinsel durumun nedeni, sonucu ve gücü konusunda aydınlatmaktadır bizi.

Düşünce birliği demek ortak düşünce demektir, niyet, irade, arzu ve özlem birliği demektir. Hiç kimse düşüncenin bir güç olduğu gerçeğini bilmezlikten, tanımazlıktan gelemmez; ama bu, salt moral ve soyut bir güç müdür? Hayır; aksi takdirde düşüncenin ve özellikle de düşünce birliğinin etkinliği açıklanamazdı. Bunu anlayabilmek için ruhsal özümüzü oluşturan öğelerin özelliklerini ve etkileme güçlerini bilmemiz gerekir; bunu da bize ruhçuluk öğretmektedir.

Düşünce, ruhsal varlığın karakteristik bir özelliğidir; varlığı maddeden ayrı kılan odur; düşünce olmasaydı varlık da varlık olamazdı. İrade, varlığın özel bir ayrıcalığı değildir; belli bir enerji düzeyine ulaşmış düşüncedir; hareket ettirici güç hâline gelmiş düşüncedir. Varlık kollara, bacaklara ve vücuda belli bir anlamdaki hareket emirlerini irade aracılığıyla iletmektedir. İrade, maddî organları böylesine etkileyecek bir güce sahipse, varın siz düşüncenin çevremizdeki akışkansal öğeleri nasıl etkileyeceğini! Ses, hava üzerinde nasıl bir etki sağlıyorsa düşünce de çevredeki akışkanlar üzerinde öyle bir etki sağlamaktadır; hava na-

sıl sesi iletiyorsa bu akışkanlar da düşünceyi iletmektedirler. Şu hâlde hiç tereddüt etmeden diyebiliriz ki, nasıl havada ses dalgaları ve ses ışınları varsa, aynı şekilde bu akışkanlarda da, birbirleriyle keşişen fakat birbirlerine karışmayan düşünce dalgaları ve düşünce ışınları vardır.

Topluluk, etrafa çeşit çeşit düşünceleri ışınlar hâlinde yayan bir odaktır; herkesin kendi notasını çaldığı bir düşünce korosudur, bir düşünce orkestrasıdır. Bir müzik korosundaki seslerden insan nasıl işitme duyusu vasıtasıyla bir izlenim ediniyorsa topluluktaki düşüncelerin ürettiği birçok akışkansal akım ve yayıntılardan da ruhsal duyusu vasıtasıyla bir izlenim edinmektedir.

Fakat uyumlu ve uyumsuz ses ışınları olduğu gibi uyumlu ve uyumsuz düşünceler de vardır. Eğer bütün uyumluysa, edinilen izlenim iç açıcı, eğer uyumsuzsa iç karartıcı olmaktadır. Bunu sağlamak için düşüncenin sözlerle dile getirilmesi şart değildir; sözle ifade edilmiş olmasına veya olmamasına göre akışkansal ışımaya artıyor veya azalıyor değildir; eğer düşüncelerin tümü iyi dileği yansıtıyorsa orada hazır bulunanlar gerçek bir ferahlık duymakta ve kendilerini keyifli hissetmektedirler, ama düşüncelerin arasına bazı kötü düşünceler karışırsa, o zaman bu kötü düşünceler ılık bir ortamda buz gibi bir hava akımının meydana getirdiği etkiyi andırır bir etki uyandırmaktadır.

Canayakın, sıcacık bir topluluğun içindeyken insanda uyanan o tatmin duygusunun

nedeni budur işte; rahat nefes alınan böyle bir toplulukta cana can katan bir moral atmosfer egemen olmaktadır; insan oradan yeniden güçlenmiş bir durumda ayrılmaktadır, çünkü sağaltıcı akışkan yayıntılar, içine işlemiş bulunmektedir. Kötü düşünceler yüzünden sakıncalı akışkan akımlarıyla dolmuş sevimsiz ve soğuk topluluklarda hissedilen ve fakat bir anlam verilemeyen rahatsızlık ve yürek darlığı da böyle açıklanmaktadır.

Demek ki **düşünce birliği, moral üzerindeki etki uyandıran bir tür fizik etkinlik**dir; bunu da ancak ruhçuluk açıklayabilmektedir. İnsan bunu içgüdüsel olarak hissetmektedir, çünkü bu havayı bulabildiği toplantıların peşinde koşmaktadır hep; bu homojen ve sempatik toplantılardan kendine yeni moral güçler sağlamaktadır; insan nasıl maddî bedeninin kayıplarını gıda ile telâfi ediyorsa, aynı şekilde, hergünkü düşünce ışınlamaları nedeniyle ortaya çıkan akışkan kaybını da bu toplantılar yardımıyla telâfi etmektedir denebilir pekâlâ.

Düşünce birliğinin bu etkilerine bir de, yine bu etkilerin doğal sonucu olan ve de gözden uzak tutulmaması gereken bir diğer etki eklenmektedir: **düşünce veya iradenin, biraraya gelmiş düşünce ve iradelerin bütünü sayesinde kazandığı güç**. Nasıl kas gücü olaya iştirak eden kol adedine bağlı olarak artıyorsa, aktif bir güç olduğu için, irade de birbirlerine benzer iradelerin adedine bağlı olarak artmaktadır.

Bu nokta böylece açıklığa kavuşunca, tam bir düşünce birliğinin hüküm sürdüğü bir topluluktaki insanlarla varlıklar arasında kurulan ilişkilerde bir bireyin tek başına sahip olmayacağı ölçüde çekici veya itici güç mevcuttur. Eğer bugüne kadar birsürü toplantı buna elverişli olamadıysa, bu, tam anlamıyla bir düşünce homojenliği sağlanamamış olmasından ileri gelmiştir; yeryüzü insanının geriliğinin bir sonucudur bu. Topluluklar ne kadar kalabalıklaşırsa, iyi öğelerin etkisini felç eden ve hassas çarkların arasına girmiş kum tanelerinin oynadığı rolü oynayan heterojen öğeler

de o kadar artmaktadır. Daha gelişmiş dünyalarda durum hiç de böyle değildir, insanlar evrimleştikçe dünyamız da o duruma ulaşacaktır bir gün.

Ruhçulara göre düşünce birliğinin daha özel bir başka etkisi de vardır. Bu birliğin insandan insana etkisini anlatmıştık. Ruhçuluk bu etkinin, insanlardan varlıklara doğru ve bunlar arasında karşılıklı olarak daha zayıf işlediğini ispatlamaktadır. Gerçekten de, ortak düşünce onu oluşturanların sayısıyla orantılı bir biçimde arttığına göre birbirine benzeyen ve hayrı hedef alan düşüncelerden oluşma bir bütün de geri varlıkların etkisini silip atacak güce sahip olacak demektir; geri varlıkların taktığı işte bu yüzden insanları birbirinden uzaklaştırma ve tek bırakma esasına dayanmaktadır. Tek başına kalmış bir insan yenik düşebilirken başka iradeleri desteğine almış bir diğer insan direnebilmektedir; **birlikten kuvvet doğar aksiyomu fizik anlamda olduğu kadar moral anlamda da doğrudur**.

Diğer yandan, ortak düşünce geri varlıkların etkisini felç edebildiğine göre ileri varlıkların etkisini de güçlendirecek demektir; böylece onların etkinliklerini azaltan engeller kaldırılmış olacaktır ve de onların akışkan yayıntıları, hiçbir karşı akımla durdurulamadıkları için, topluluğu oluşturan bireylerin üzerlerine yayılacaktır şüphesiz; yardımseverlik yarası gereğince her biri kendi yararını değil, tüm topluluğun yararını amaçladığı için tüm bireyler düşünce yoluyla bu yayıntıları üzerlerine çekeceklerdir. Üzerimizde kutsal bir izlenim uyandıracak şekilde alev dilleri hâlinde yayılacaktır çevreye.

Böylece, **düşünce birliği yardımıyla, insanlar hem kendi aralarında yardımlaşmış, hem varlıklara yardım etmiş ve hem de varlıkların yardımından yararlanmış olmaktadır**. Demek ki görünen ve görünmeyen evren arasındaki ilişkiler böylece bireysellikten kurtulup kolektifleşmektedir, bu nedenle de bireylerin yararına olduğu gibi yığınların yararına da hizmet eder niteliğe kavuşmaktadır;

kıscacası düşünce birliği, kardeşliğin temeli olan dayanışmayı sağlamaktadır. Her insan yalnız kendisi için değil herkes için çalışmakta ve herkes için çalışırken de kendine düşen payı almaktadır; işte size bencillikte asla bulamayacağınız bir değer.

Ortak düşüncenin güç ve etkinliğinin düzeyini ruhçuluk sayesinde anlamaktayız; homojen ve sevgi dolu bir ortamda hissedilen rahatlama duygusunun nedenini artık bilmekteyiz, ama şimdi aynı durumun varlıklar için de geçerli olduğunun şuurundayız, çünkü bir parfüm bulutu gibi kendilerine doğru yükselen iyi dilek dolu tüm düşünceleri onlar da algılamaktadırlar. Mutlu olanları, bu ahenkli konserden büyük bir sevinç duymakta; ıstırap çekenleri ise geniş çapta rahatlama hissetmektedirler.

Hangi dine ait olursa olsun, tüm dinî toplantılar düşünce birliği esasına dayanmaktadır; gerçekten de düşünce birliği bu toplanma anlarında tüm gücünü hissettirmelidir ve hissettirebilmektedir de, çünkü amaç, düşünceyi maddenin pençelerinden kurtarmaktır. Ne yazık ki, dini, bir biçim sorunu hâline getire getire birçoğu bu ilkedен uzaklaşmıştır. Sonuç olarak görevini biçimsel bir ibadeti yerine getirmekten ibaret gören birey, bunu yapınca Tanrı'ya ve insanlara karşı olan borcunu ödemiş gibi saymaktadır kendisini. Şu da gözler önünde duran bir sonuçtur ki, *"birey dinî toplantı yapılan yerlere kişisel bir niyetle, kendi çıkarı için ve çoğu kez de orada hazır bulunan diğer bireylere karşı kardeşlik duygusu taşımadan gitmektedir, cemaatin ortasında âdeta tek başınaymış gibi bulunmakta ve cenneti yalnız kendisi için dilemektedir."*

Toplumsal inziva gibi dinî inziva da insanı bencillığe sürüklemektedir. Bir ibadethane daha da canlandırılmaya gerek kalmayacak düzeyde inanç ve iyilikseverlik duygusuyla donatılmış bir kalbe sahip birkaç insanın bulunabilmesi mümkündür; bir uyarıcıya muhtaç bulunan ve o uyarıcı olmadığında

kendini kayıtsızlığın içine bırakıveren geniş insan yığınları için durum aynı olmamaktadır. Ayrıca, gelecekteki çıkarlarıyla ilgili her şeyi öğrenmiş ve böylece artık öğrenecek bir şeyi kalmamış insan var mıdır ki? Bu hayatında edinmesi gereken bilgilere boş verecek kadar mükemmel bir insan gösterebilir misiniz? Herhangi bir kimse her zaman tek başına kendini eğitebilir mi? Hayır. İnsanların çoğunluğuna, bilimde olduğu gibi din konusunda da, ahlâk konusunda da doğrudan eğitim vermek gerekmektedir. Şüphesiz bu eğitim her yerde, bir tapınağın kubbesi altında da verilebilir, gökkubbenin altında da.

Bu, düşkünlere yardım edecek kurumların inşa edilmesine de bir engel oluşturmaktadır; ama ayrıca şunu da ekleyeceğiz ki, insanlar göklere ilişkin çıkarlarını daha iyi anladıkları zaman düşkünlere mahsus yurtlardaki insanların sayısı daha da azalacaktır.

Genel anlamda konuşarak ve özellikle hiçbir dini kastetmeden diyoruz ki, eğer dinî toplantılar ilk baştaki temel amaçlardan çoğu kez ayrılmışlarsa; eğer bu toplantılarda sunulan öğreti her zaman insanlığın ağır ağır ilerleyen evrimini izlememişse, bu, insanların tüm gelişmeleri aynı anda gerçekleştiremediklerinin ifadesidir; vbir dönemde yapamadıklarını, bir diğerinde yapmışlardır; kurumlarındaki eksiklikleri, bilgilerinde bir artış olduğunda fark etmiş ve gidermişlerdir; **uygarlık düzeyine göre bir dönemde iyi olan bir şeyin daha ileri bir dönemde yetersiz kaldığını görmüş ve düzeyi tekrar ayarlamışlardır.**

Bildiğimiz gibi ruhçuluk, her konudaki gelişme için güçlü bir kaldıraçtır; bir canlanma, bir yenilenme çağının müjdecisidir. Şu hâlde beklemesini bilelim ve çağdan, elinden gelmeyecek şeyi ummayalım. Tıpkı bitkiler gibi fikirlerin de meyve vermek için olgunlaşmaları gereklidir. Ayrıca geçiş dönemlerini de anlayışla ve ödünle karşılamasını bilelim, çünkü doğada hiçbir şey bir anda, paldır küldür oluşvermemektedir.

(Devam Edecek)

BİLİMSEL KİYAMET

* Sharon BEGLEY - Çev: Sema TUNA *

Uzay, Dünya'yı tehdit eden gökcisimleriyle doludur. Araştırmacılar gökcisimlerinin çarpışmaması için güvenlik önlemleri almaya çalışıyorlar.

DÜNYA'NIN çekirdeğinde depolanmış tüm enerjiden daha büyük bir enerjiyle, koskocaman bir dağdan daha büyük bir kütleyle cehennem zebanisi gibi bir göktaşı gökyüzünden korkunç bir sesle gelir. Mermi hızının yüz kat fazlasıyla atmosfere girer ve bir saniyeden az bir zaman sonra yüz milyon megaton dinamit şiddetiyle yeryüzüne çarpar. Bu çarpmadan ortaya çıkan şok dalgası saatte 20.000 millik bir hızla yayılarak 150 millik bir alan içindeki her şeyi yerle bir eder. Aynı anda çarpma bölgesinde oluşan buharlaşmış taş bulutu kızgın küller saçarak atmosferde yükselir. Buharlaşmış kaya soğur, gerisin geriye yoğunlaşarak yüz milyonlarca küçük taş hâline geçer. Bunların bir saat süren yeryüzüne düşmeleri sırasında ısınmaları nedeniyle hava, kıpkırmızı bir görüntüyle yanmaya başlar. Yeşillikler acayip sesler çıkararak kavrulur; binalar ve ağaçlar alev alev tutuşur. Atmosferdeki nitrojen ve oksijen birleşerek nitrik asit oluşturur. Hayatta kalabilen herhangi bir canlı varsa topraktaki oyuğundan, kovuğundan çıkarken, bir oto aküsünün asidi kadar yakıcı bir yağmura maruz kalır.

Arizona Üniversitesi'nden Henry Melosh, uzaydan altı mil çaplı bir göktaşı yeryüzüne düşecek olursa meydana gelecek olayları böyle anlatıyor. Altı mil, 65 milyon yıl önce gezegenimize çarparak dinozorları ve tüm yaşamın üçte ikisini yok ettiği düşünülen kuyruklu yıldızın büyüklüğüdür. Bu altı mil aynı zamanda Swift-Tuttle kuyruklu yıldızının da tahmini büyüklüğü

olmaktadır. Swift-Tuttle gezginci bir donmuş gökcisimidir. Ekim 1992'de bir astronom on binde bir ihtimalle bu cismin 14 Ağustos 2126'da Dünya'ya çarpacağını açıklamıştı.

Bir astronomun, dışımızda hareket eden gökcisimleriyle dolu bir kozmik galerinin bulunduğunu anlaması için yapması gereken tek şey, gezegenlerin ve bizim Ay'ımızın delik deşik yüzeylerini gözlemektir. Merkür, Venüs, Dünya ve pek çok uyduda görülen kraterler milyonlarca yıl içinde bunların yüzeylerine düşen asteroit sağanakları, kuyruklu yıldızlar ve kendi yörüngelerinden çıkan diğer gökcisimlerinin izleridir. Ancak bilim adamları 1940'larda, minicik cisimlerden oluşan bu kaosun sona ermediğini fark ettiler. Pek çoğu kum tanelerinden daha büyük olmayan, tahminen 20 ton partikül her gün yeryüzüne düşmektedir. Tabii bazen cisimler kum tanelerinden daha büyük olmaktadır. Her yıl bir kömür topağı büyüklüğünde binlerce meteorit düşmekte, çoğu zaman bir zarar vermemektedir. Sadece bunlardan bir tanesi 1938'de, Illinois'de bir garaj çatısında parçalanmış, bir başkası da New York şehri banliyölerinden birinde bir arabayı yamyassı etmiştir. İki olayda da yaralanan kimse olmamıştır. İsa bet etmeyenlerin isabet edenlerden daha korku verici olması insana garip geliyor. 23 Mart 1989'da, yarım mil çapında bir asteroit sadece 700.000 mil uzaklıktan Dünya'yı sıyrıldı. Geldiğini kimse görmemişti. Eğer sadece altı saat gecikseydi uygarlık diye ne varsa silip götürcekti. "Dünya, bir asteroit sürüsü içinde Güneş'in etrafındaki yörüngesinde dönmektedir. Er veya

geç bunlardan biri gezegenimize çarpacaktır." Bu sözleri söyleyen astronom Donald Yeomans California, Pasadena'da NASA'nın Jet Gücü Laboratuvarı'nda çalışmaktadır.

Tabii bundan önce başımıza daha başka bir felâket gelmezse. Ekonomi bizi üzüntüye sürükleyen bir bilim olabilir, ama şimdi pozitif bilimler -fizik, astronomi, jeoloji- bizi, üzüntü vermekten de öte bir korkuyla karşı karşıya bırakıyorlar. Kıyamete az kaldı! Buzullaşma ile mi olacak, yani gelecek, buzul devri denilen bir iklim felâketi mi? Yoksa ateşle mi olacak, yani hayat kaynağı Güneş'in genleşmesiyle bizi tek bir ateş seli içinde yok mu edecek? Eğer mümkünse, bunlardan birine karşı önlem olarak ne yapabiliriz? Bunu son çevre hareketi olarak düşünün. Bilim, Dünya gezegenini kurtarabilir mi?

Gökyüzünün dostluğu buraya kadar. Dünya en azından 139 kere ciddi çarpışma geçirmiş. Kanada'nın jeolojik haritasını çıkaran Richard Grieve göktaşı kraterlerinde sürekli olarak güncel araştırmalar yapmış ve elde ettiği verilerle yukardaki sayıyı bulmuş. Her yıl beş altı yeni krater daha keşfediliyor. (Bir göktaşı krateri, bir meteorit çarpmasının meydana getirdiği muazzam basınç nedeniyle oluşmuş minerallerden anlaşılır, ya da parçalanmış kayaların biçimi olayı aydınlatır. Oregon eyaletin-

deki Krater Gölü eski bir volkan kraterinde yer almaktadır, asteroit çarpmasıyla oluşmuş değildir.) Ayrıca bu 139 krater yer kabuğunun hareketli bölgeleri ile örtülmüş veya deniz altında kalmış olduklarından erozyonla henüz aşınmamış durumda bulunan kraterlerdir. Güney Pasifik'teki 1978 patlaması önceleri bir nükleer deney olduğu yolunda şüphe uyandırmıştı. Şimdi ise bir asteroit çarpması olarak düşünülmektedir.

Bu tür bulgular astronomları, Güneş Sistemi'nde bizi tehdit eden tehlikelerin bir dökümünü yapmaya zorladı. Başta Jet Gücü Laboratuvarı'ndan Eleanor Helin, ABD Jeoloji Haritaları'ndan Eugene Shoemaker ve Arizona Üniversitesi'nden Tom Gehrels olmak üzere, karadelikleri inceleyen bilim adamlarından arta kalan zamanlarda teleskopları kullanmak için bulabildikleri her fırsatta göklerimiz taramaya giriştiler. Gelişmiş teleskoplar ve bilgisayarlı araştırmalar sayesinde keşifler hızlandı. Gehrels'in grubu, yörüngeleri bir tehlike arz edecek kadar Dünya'nın yakınından geçen asteroitleri saymaktadır. 1980'li yılların sonlarında her yıl "insan toplumunu yok edecek büyüklükte" 15 asteroit buluyorlardı. Bulgular şimdi yılda 35'e varmıştır ve 1994'e kadar yılda 100 taneye çıkacaktır. Helin, 1990'da sadece dört yaz gece-

KIYAMET SÖZLÜĞÜ

ASTEROİT: Mars ve Jüpiter arasında bir yörüngede Güneş etrafında dönen, taş veya metalden meydana gelmiş, belli bir şekli olmayan cisim. Jüpiter'le çarpışması veya rastlantıyla onun çekim alanına girmesi hâlinde Dünya yörüngesine fırlatılabilir. Asteroitlerin, hiçbir zaman koloit hâline gelmemiş bir gezegenin parçaları olduğu düşünülmektedir.

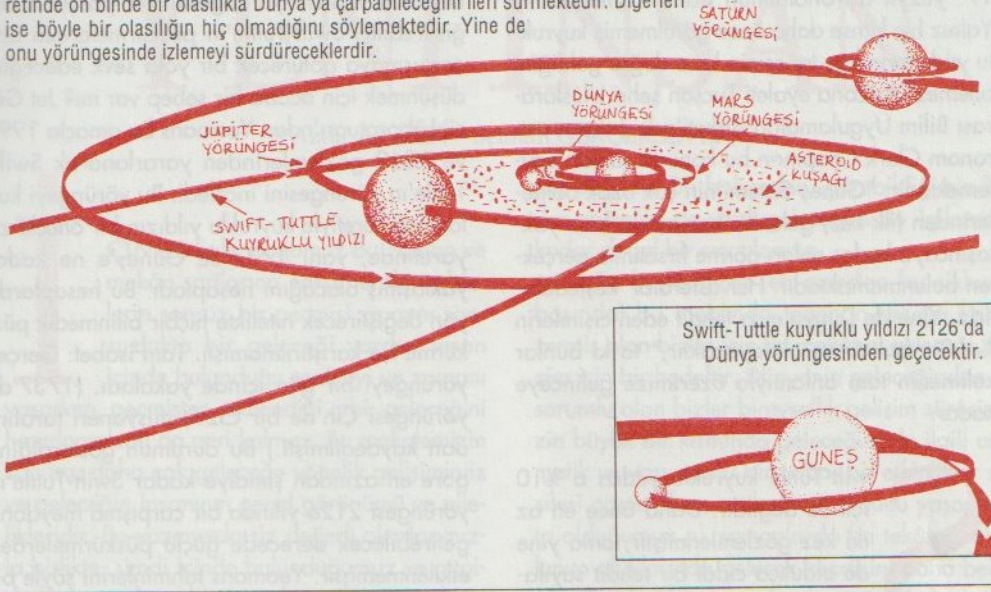
KUYRUKLU YILDIZ: Donmuş gaz ve toz kütleleri olan yüzlerce " tozlu kartopu"ndan biri. Bunlar Plüton'un ötelerinden Güneş'in yakınına kadar oval yörüngelerde dönerler. Güneş'in ısısı partiküllerle gazları aksi istikamete iter. Bu şekilde yıldızın kuyruğu ve "jetleri" meydana gelir.

METEOR: Kuyruklu yıldız tozu gibi küçük bir cisim Dünya atmosferine girdiğinde ortaya çıkan ışıklı çizgi. Bu "kayan yıldızlar"ın çoğu yeryüzüne düşmeden havada yanıp biter.

METEORİT: Uzaydan gelerek Dünya atmosferine girdiğinde yanıp yok olmadan yeryüzüne erişebilen herhangi bir doğal cisim. Genellikle bir taş veya metal kütlesi hâlinde görülmektedir.

OORT BULUTU: Plüton'un ötesindeki kuyruklu yıldız sağanakları. Bunlardan bir tanesi geçmekte olan bir toz ve gaz bulutunun çekimiyle bulunduğu yerden fırlatılarak Oort Bulutu'ndan ayrılır ve hızla Güneş ve Dünya'ya doğru yol alır.

Swift-Tuttle kuyruklu yıldızı 7 Kasım 1992'de Dünya'nın 110 milyon mil açığından geçti. Bir sonraki dönüşü Ağustos 2126'da olacaktır. Bu kadarına kimsenin itirazı yoktur. Ancak bir astronom kuyruklu yıldızın o ziyaretinde on binde bir olasılıkla Dünya'ya çarpabileceğini ileri sürmektedir. Diğerleri ise böyle bir olasılığın hiç olmadığını söylemektedir. Yine de onu yörüngesinde izlemeyi sürdüreceklerdir.

sinde üç asteroit bulmuştur. Dünya yörüngesinden geçen biri 20 mil genişlikteydi, yani bütün yaşam izlerini yok edecek kadar büyüktü. (Astronomların hesaplarına göre, gelecekte yolumuza çıkmayacak.) Çapı beş milden büyük altı tane asteroit mevcuttur.

Bunlar sadece bildiklerimiz. Bir NASA panelindeki tahminlere göre Ocak ayında Dünya yörüngesinden geçen ve çapı yarım milden büyük (uygarlığımızı Taş Devrine döndürebilecek bir büyüklük) 1.000-4.000 kadar asteroit olmuştur. Bunlardan sadece 150 tanesi bilinmektedir. Yörüngemizden geçen asteroitlerden en az 90 metre genişlikte olan 300.000 kadarını hemen hiç tanımıyoruz. Belki artık bunlarla tanışma zamanı gelmiştir. Arizona Üniversitesi'nden astronom David Rabinowitz'in bildirdiğine göre, geçen ay, çapları 5-50 metre arasında değişen 50 kadar asteroit Dünya'ya Ay'dan daha çok yaklaşmıştır. Kaya ve metal kütleleri olan asteroitler en çok Mars ve Jüpiter yörüngeleri arasında

bulunurlar. Bazen birisi diğerini Dünya'ya doğru iter. Bu kozmik bilardo oyunu Dünya'nınkiyle kesişen yörüngelere sahip yeni yeni asteroitlerin sürekli bir şekilde ortaya çıkmasına neden olur.

Diğer tehditler çok daha uzaklardan, Plüton'un ötesinde Oort Bulutu diye adlandırılan bir bölgeden gelmektedir. (Bu alanı keşfetmiş olan ve 1992 yılı Kasım ayında ölen Hollandalı astronom Jan Oort'un adı verilmiştir.) Bulut, donmuş gaz ve toz kütlelerinden ibaret kuyruklu yıldızlarla doludur. Oort Bulutu'nu Güneş Sistemi'nin plântformu gibi düşünün. Yola çıkma sırasına girmeye henüz hazır olmayan kuyruklu yıldızların oradan kopmalarını bekledikleri yer. Buna civardan geçen bir toz ve gaz bulutunun çekim kuvveti neden olacaktır. Böylece oyuna katılan yıldız hızla Dünya'ya yönelecek, Güneş ısısının donmuş gazlarını buharlaştırmasıyla kuyruğu uzayacak ve yüzeyinde gaz ve toz püskürmeleri görülecektir. Her iki yüzyılda bir yaklaşık 200 kuyruklu yıldız Dünya ortamını bir veya birkaç kez ziyaret eder. Bunların içinde Swift-Tuttle ve Halley kuyruklu yıldızları da vardır. Birincisi Amerika İç Savaşları sırasında onu

gören iki Amerikalı astronomun adını almıştır. Diğeri ne zaman geri döneceğini tahmin eden 17. yüzyıl astronomunun adını taşımaktadır. Yalnız hiç kimse daha önce görülmemiş kuyruklu yıldızların kaç tanesinin bize doğru geldiğini bilemez. Arizona eyaleti Tucson şehri Uluslararası Bilim Uygulamaları Şirketi'nde çalışan astronom Clark Chapman bu konuda şunları söylemektedir: "Güneş Sistemi'nin çok uzak bölgelerinden (ilk kez) gelenler karşısında bize yaklaşmaya kadar onları görme fırsatımız gerçekten bulunmamaktadır. Her asteroidi keşfedebiliriz. Yine de Dünya'mızı tehdit eden cisimlerin % 10'u bulunmuş olmayacaktır," ta ki bunlar kelimenin tam anlamıyla üzerimize gelinceye kadar.

Swift-Tuttle kuyruklu yıldızı o %10 içinde değildir. Daha önce en az iki kez gözlemlenmiştir, ama yine de oldukça ciddi bir tehdit sayılabilir. En son 1862'de görülmüştü. 1991 Eylülünde amatör bir Japon astronom tarafından yeniden teşhis edildi. Kasımın 7'sinde Dünya'nın 110 milyon mil açığından geçti. Zor sıyrıldık diyemeyiz. (Swift-Tuttle her Ağustos perseit meteor yağmurlarına sebep olur. Yörüngesinde Güneş'in çevresini dolanırken küçük parçacıkları tabakalar hâlinde dökülür. Dünya bu yoldan geçerken döküntüler atmosfere girer ve pırl pırl yanar.) Harvard-Smithsonian Astrofizik Merkezi'nden Brian Marsden'in hesaplarına göre Swift-Tuttle 134 yıllık yörüngesinde Plüton'un ardından geçerek 14 Ağustos 2126'da tekrar bize dönecektir. O ziyaretinde Dünya'ya bu yılıkinden daha çok yaklaşacaktır. Ve Marsden'in Eylül 1992'de ifade ettiğine göre Swift-Tuttle'in püskürmeleri onu bilinen yolundan biraz saptırabileceğinden dolayı Dünya'ya çarpması da mümkündür.

O zamandan beri kıyamet günü faksları ve acil posta servisleri ışık hızıyla uçuşup durmaktadır. Gökbilimciler, Güneş yüzeylerini ısıtınca, kuyruklu yıldızların püskürmeleri oluşturu-

duğunu tartışmasız kabul ediyorlar. Bir uzay gemisini yöneten roketler gibi, püskürmeler kuyruklu yıldızın yörüngesini bir parçacık değiştirebilir. Swift-Tuttle'in püskürmelerinin onu çarpışmaya götürecek bir yola sevk edeceğini düşünmek için acaba bir sebep var mı? Jet Gücü Laboratuvarı'ndan Yeomans bu amaçla 1992 ve 1862 gözlemlerinden yararlanarak Swift-Tuttle'in yörüngesini inceledi. Bu yörüngeyi kullanmak suretiyle kuyruklu yıldızın bir önceki ziyaretinde, yani 1737'de Güneş'e ne kadar yaklaşmış olacağını hesapladı. Bu hesaplarda yön değiştirecek nitelikte hiçbir bilinmedik püskürme işe karıştırılmamıştı. Tam isabet: Gerçek yörüngeyi bir gün içinde yakaladı. (1737'de yörüngesi Çin'de bir Cizvit misyoneri tarafından kaydedilmişti.) Bu durumun gösterdiğine göre en azından şimdiye kadar Swift-Tuttle'in yörüngesi 2126 yılında bir çarpışma meydana getirebilecek derecede güçlü püskürmelerden etkilenmemiştir. Yeomans tahminlerini şöyle bitirmektedir: "Kuyruklu yıldız 5 Ağustos 2126'da Dünya'ya 60 ay uzaklığı kadar (14 milyon mil) bir mesafeden daha yakın geçmeyecektir. 2126'da ne Swift-Tuttle'dan, ne de önümüzdeki 200 yıl içinde bilinen başka bir kuyruklu yıldız veya asteroitten bir tehlike geleceğine dair bir bulgu yoktur." Ancak Marsden yine de bugünün bebeklerinin doğacak torunlarının yaşlılık zamanlarında kötü bir şok geçirebileceklerini düşünüyor. "Hâlâ yanıtlanmamış sorular var." diyor. "Bu yüzden astronomlara daha çok gözlem yapmalarını söyledim."

Swift-Tuttle potansiyel kıyamet taşlarının binlercesinden sadece bir tanesi. Gökyüzünün çökmesini beklemek kesinlikle tedbirli bir davranış değildir. Bu yüzden Ocak ayındaki NASA panelinde bir erken uyarı sisteminin kurulması istenmiştir. Altı tane iki veya üç metrelik teleskop kullanılarak astronomlarca yarım milden büyük asteroitlerin % 90'dan fazlasının tespit edilmesi mümkündür.

(Devam Edecek)

YENİ İNSAN

* Aznif ATASEV - Selman GERÇEKSEVER *

İÇİNDE bulunduğumuz bu zaman ve mekân şartlarına enkarne olmuş bizlerin sonsuz bir geçmişi ve aynı sonsuzlukta bir geleceği vardır. İnsan içinde bulunduğu realiteyi ve zamanı yaşarken, geçmişten etkilendiği gibi, geleceğini hazırlamaktan da geri kalmaz. Bu makalemizin konusu, daha çok geleceğe yönelik gelişimimiz ve geleceğin insanının genel görünümü ve nitelikleridir. Bu yazımızda siz değerli okurlarımızla birlikte, şimdi içinde bulunduğumuz ve gitgide hızlanmakta olduğunu hissettiğimiz gelişim ve değişim, yani "yenilenme" sürecimizin, bilgilerimizin ışığındaki muhtemel genel görünümünün ne olabileceğini ortaya koymaya çalışacağız.

Şimdi içinde bulunduğumuz genel görünüm içinde geleceğimizi hazırlarken yararlandığımız kaynak, hayatlar öncesine kadar uzanan eskilerden getirdiğimiz deneyimlerimizin bize kazandırdığı öz bilgi ile, bu bilginin uygulaması sırasında aldığımız sezgilerdir. Bedenli ruh varlığı olarak insan, genel gelişim çizgisinin yöneldiği geleceği, onun genel harekâtını ve enkarnasyonlarının hedefini oluşturur. Kısacası, geleceğe göre hareket eder. Plânsal anlamda ise, mensubu bulunduğu plânın müteal (aşkın) hedefine, yani onun geleceğine doğru hareket eder, o muhteşem geleceğin oluşturulmasına hizmet eder. Çünkü kendi kurtuluşu da, tekâmülü de o muhteşem geleceğin oluşturulmasına bağlıdır. Başka bir ifadeyle bizler bedenli olarak farkına varsak da varmasak da, aslında tüm yaptığımız ve yapmakta olduğumuz şey, geleceğimizi oluşturmaktan başka bir

şey değildir. Bu bakımdan, görebildiğimiz kadar yakın ya da uzak geleceğimizle ilgilenmek kadar doğal bir şey olamaz.

Ta başlangıçta (en azından bu siklusun başında) bu mekânda tezahür etmeye karar vermiş olan bizler için bu mekânın geleceği, bizim için bir hedefdir. Dünyanın geleceğinden de sorumlu olan bizler bireysellik gelişim sürecimizin büyük bir kısmında geleceğimizle ilgili otomatik ve yarı şuurlu bir çaba, bir etkinlikler silsilesi gösterirken, artık devre sonunu yaşamakta olduğumuz şu zamanlarda bu tekâmül okulunun ufuklarında gelecek kendisini daha belirgin olarak göstermeye başlamıştır. Hızlı bir yenilenme süreci içinde üzerine doğru gitmekte olduğumuz geleceğimiz karşısında bedenli ruh varlıkları olarak bizlerin alacağı tavır, geçmişin eski realitelerini özümlemiş olarak, yepyeni bir anlayış ve kavrayış çabası içine girmektedir.

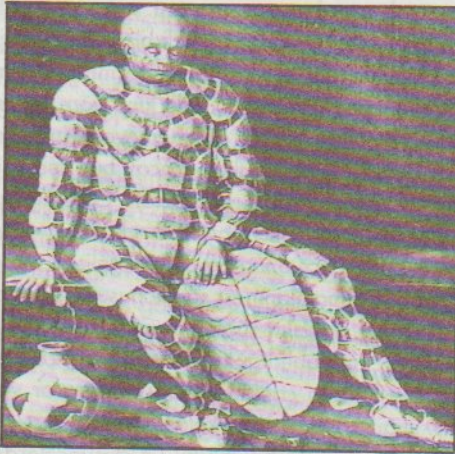
Bu çaba, bilgilerimizin derin haletler yaşayarak uygulanmasının yanı sıra, geleceğin mümkün olduğu kadar sağlıklı bir şekilde imajınasyonu ile olur. Geleceğimiz, geçmişin ve şimdinin üzerine kurulmakta olduğuna göre, temelden çok çok farklı, hiç düşünemeyeceğimiz kadar değişik olmayacaktır. Ancak bu, geçmişin tekrarı anlamına da gelmemelidir. Geleceği yaratmada birinci etken, bedenli ruh varlığı olduğuna göre, önce onun kendi içsel gelişim ve değişiminin tamamlanması söz konusudur. İşte bu gelişim ve değişim sürecine uyum sağlayabilmek için yapılabildiği kadar yakın ve uzak geleceğin kafada canlandırılmasında yarar vardır. İmajınasyon uyumu kolaylaştırır.

İşte biz de bu duygu ve düşüncelerden hareketle sizlerle birlikte geleceğin yeni insanının ve genel toplumsal görünümünün nasıl ola-

bileceğini bu yazımızda irdelemek istiyoruz.

Özellikle şu devre sonu arifesinde enkarnе olmuş varlıklar olarak bizlerin geleceğe uyumlu düşünceler üretebilmemiz ve geleceğe uyumlu bir zihinsel yapıya sahip olabilmemiz için tüm bilgilerimizi ve değer yargılarımızı gözden geçirmemizde yarar vardır. Bu şekilde kazanacağımız zihin gelişkenliği ve esneklikle bakış açımızı giderek genişletebilir ve katı kalıplarımızın dışına çıkmayı başarabiliriz.

Bu bakımdan şuurlar alanımıza giren her şeye "Neden olmasın?" diyerek yaklaşmakta, geleceğe uyum açısından, hatta geleceğin şokunu daha az tahribatla atlama açısından yarar vardır. Hep aynı toprak parçasının üzerinde, tepemizde hep aynı gök kubbe dururken, sınır tanımaz düşüncelerimizle 3000'li yıllara uzanmaya çalışırsak, bu bizim için en azından hoş bir özgürlük denemesi olmaz mı? İçimizi zaman zaman da olsa coşkuyla dolduramaz mı? İşte biz de bu makalemizde sizlerle birlikte bunu denemek istiyoruz: Yukarıda da belirttiğimiz gibi, bilgilerimizin ışığında ve onların uzak sınırlarını zorlayarak, 3000'li yıllarda gerek bireysel gerekse toplumsal açıdan içine gireceğimiz "yenileşme"nin genel görünümünü hayal etmeye çalışacağız.

Bedenli ruh varlığı için en büyük tehlike, kabuklar içinde sabitleşip kalmaktır.

Elimizdeki bilgiler ne kadar geniş kapsamlı, hatta sezgimiz ne kadar kuvvetli olursa olsun, geleceği zihnimizde olduğu gibi canlandırmak kuşkusuz çok zordur. Ama buna gayret etmek, anlayış kapasitemizi zorlaması bakımından yararlıdır. Fakat bu işimize gelmeyebilir. Gelecekteki insanın gelişmişliğini düşünürken, evrensel hâlini tahayyül ederken, şimdiki egomuzu gücendirmiş, birtakım benliklerimizi ürkütmüş olabiliriz. Bu aslında biraz da doğaldır. Neden? Çünkü ruh varlığı olarak gelecekteki hedefi vurmak aşkın idealimiz. Ama beşerî şuurlumuzun hedefi dünyanın cazibesıyla oyalanmak, dünyasal cazibeler içinde gününü gün etmektir. Bu nedenle hemen görüyoruz ki, geleceğe yönelik yolculuğumuzun bu ilk aşamasında bu ikisi arasındaki orta yolu bulmak yapılacak ilk işimiz olacaktır. Başka bir ifadeyle, ruhla beşerî şuurlar arasındaki birliğin gerçekleştirilmesi bize bu konuda yardımcı olacaktır. Bunun başka adı da içsel "bir"liktir. Yani benliklerin "bir"e indirgenmesi...

Kendi içimizdeki mükemmelliğe giden yolun ağzına bu şekilde geldikten sonra, oradan geleceğe uyumumuz çok daha kolay olacaktır. Binlerce yıllık bireysellik gelişimimizin sonlarında içimizdeki mükemmelliği yeni yeni sezinler olduk. Dikkatimiz artık maddeden, maddenin aldatıcı cazibesinden sıyrılarak, madde ötesine, insanın metabiyolojik yanına doğru kayar oldu. Eski değerlerin birer birer önemlerini yitirdiği bu günlerde, madde de eski cazibesini yitirdi. İster istemez görünenin ötesinden ve doğal olarak gelecekte bir şeyler umar olduk. Çünkü gelişimin yönü budur. Eski araçlarla buralara kadar ve 21. yy'ın arifesine geldik. Bu araçlar, her türlüyle bizleri bir yerlerden bir yere kadar getirdiler. Ama her şey kendi zamanında ve mekânında mükemmeldir. Onlar o zaman her hâliyle mükemmeldi. Doğal olarak şimdi bizlere hemen hemen hiçbir şey vermez oldu.

Eski araçlarla, eski değerlerle, eski dengelerle daha ileri gidemeyeceğini anlamış olanın verdiği teşevvüfle insanlar büyük bir bunalım içindeler. Bu, yeni değerlere, yeni denge-

lere ve yeni anlayışlara ulaşma gayretinin gerilimi ve eskiyle olan bağlantıları ister istemez koparmak zorunda olmanın verdiği ıstırabın dışı yansımasından başka nedir ki? Bu nedenle bizim için, hızla yoğunlaşan bu zaman içinde, ilerideki daha yoğun zamanlara ve onun gereği olan icaplara uyum sağlamaya çalışmaktan, bunun için güçlenip kapasite arttırmaktan başka yapılacak iş kalmamıştır.

Dünya plânının vefakâr ve cefakâr üyeleri olarak (kendi seçme özgürlüğümüz ve irademiz doğrultusunda) bu plâna dahil olduğumuz zaman amacımız plânımızla birlikte bir üst plâna "tekâmül sıçraması" yapmak değil miydi? Şimdiki bilgilerimiz bize bunu böyle söylüyor. O hâlde ta başlangıçta, yani bu siklusun başında geleceğimizi belirlemiştik, kabul etmiştik. İşte şimdi tüm plânsal kardeşlerimizle birlikte geleceğimizi oluşturmakla, geleceğimizi gerçekleştirmekle, o muhteşem geleceğin oluşmasına hizmetle meşgulüz. Bu da İlâhî Murat'ın gerçekleşmesine hizmet değil midir? Her şey gelecek içinse, âdeta geleceğimiz bizi yaratmış olmuyor mu? Başka bir ifadeyle, ta başlangıçta belirlenmiş ve bizim de benimsediğimiz o hedefe göre kendimizi ve her şeyimizi ayarlamış durumda bulunmuyor muyuz? O hâlde geleceğe ve onun hazırlanmasında en büyük âmil olan değişimlere hızla uyum sağlamaya çalışmaktan başka yapacak işimiz yoktur. Zaten, durumumuza göre, tüm bireysellik gelişimimiz boyunca ve şimdi de yapmakta olduğumuz budur.

Bu durumda, her şeyi değerlendirerek, anlayış kapasitesini artırarak yapılacak imajınasyon gelecekle ilgili teşevvüşümüzü büyük ölçüde hafifletecek, ona uyumumuzu kolaylaştıracaktır. Bu arada, bizi geleceğe taşıyan olaylar, daha doğrusu olaylarla gelen mesaj ve bunun değerlendirilmesi hayati önem taşımaktadır. Olayları bu gözle değerlendirirsek, hepsinin toplu hâlde dünyanın geleceğinden esintiler ge-

tirmekte olduğunu anlamakta gecikmeyiz. Bu bakımdan olayla olay olmadan olayları değerlendirmekte, gerekirse onların getirdiği ıstırabı derin hallerleriyle yaşamakta ustalaşmak bizlere kapasite artırmak bakımından çok şeyler kazandıracak, sağlayacağımız olgunlukla geleceğe uyumumuz biraz daha kolaylaşacaktır. Buradaki "olgunluk"tan kastımız; uyum kapasitesini artırmak ve gitgide daha çok şeyle ortak alan kurma yeteneğimizi geliştirmektir. İşte bu, geleceğin "**yeni insanı**"nın belki de en belirgin yeteneği ve niteliği olacaktır. Uyum sağlama kapasitesinin artışı, ortak alan kurma yeteneğinin gelişmesi ister istemez bize beraberinde "**evrenselliği**" de getirecektir.

Ama unutmamak gerekir ki, insanın çevresinde gözlenebilecek bu evrensellik kuşkusuz, daha önceden insanın içinde başlamış olması gerekir. Başka bir ifadeyle bu, içten başlayıp dışı doğru yansıyan bir evrenselleşmedir. Zaten binlerce yıllık bireysellik gelişimi sonunda insanın önce halletmesi gereken ve "kıyam" olgusuyla tamamlanacak olan bu içsel evrenselleşmedir. İçsel "bir"liğin tamamlanması, "**içsel evrenselleşme**"yle gerçekleştikten sonra, bunun dışı yansıması "beşerî evrenselleşme" ya da "**birleşik bir insanlık**" şeklinde olabilecektir. Bu gelişimin yan ürünü olarak, insan, tek başına hiçbir şey ifade etmediğini, plânıyla ya da en azından öteki insan kardeşleriyle birlikte bir bütünlük hâlinde olduğu zaman bir şey ifade ettiğini de anlamakta gecikmeyecektir.

Giriş mahiyetindeki bu birkaç paragrafımız bile, hem geleceğin önemli ve kaçınılmaz, küçümsenmez olduğunu ortaya koyması, hem de oraya hazırlanmanın önemini düşündürmesi açısından yeterlidir sanıyoruz. Geleceğimize giden yolun başlarında bunu anlamış olmanın verdiği cesaretle ilerlemeye devam edelim. Bu ilerleyiş aynı zamanda şuursal gelişim sürecimizin muhtemel geleceğini anlama gayreti olacaktır.

(Devamı Gelecek Sayıda)